

Ediția în limba română

Legislație

Anul 66

21 aprilie 2023

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2023/839 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de raportare și conformitate și stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmării progreselor și a revizuirii ⁽¹⁾** 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2023/840 al Comisiei din 25 noiembrie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metodologia de calcul și de menținere a cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, de utilizat în conformitate cu articolul 9 alineatul (14) din regulamentul respectiv ⁽¹⁾** 29

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2023/841 a Comisiei din 19 aprilie 2023 de numire a reprezentanților Comisiei în Consiliul de administrație și în Comitetul bugetar al Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală** 39

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2023/839 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 19 aprilie 2023

de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de raportare și conformitate și stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmării progreselor și a revizuirii

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Acordul de la Paris, adoptat la 12 decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (denumit în continuare „Acordul de la Paris”), a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016. Părțile la Acordul de la Paris au convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială și să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială. Respectivul angajament a fost consolidat prin adoptarea, în temeiul CCONUSC, la 13 noiembrie 2021, a Pactului climatic de la Glasgow, în care Conferința părților la CCONUSC, care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris, recunoaște că impactul schimbărilor climatice va fi mult mai scăzut în cazul unei creșteri a temperaturii cu 1,5 °C, comparativ cu o creștere de 2 °C, și se angajează să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C.
- (2) În raportul său din 2019 de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, Platforma interguveramentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) a furnizat cele mai recente dovezi științifice despre degradarea continuă a biodiversității. Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre” (denumită în continuare „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030”) intensifică ambițiile Uniunii legate de protejerea și refacerea biodiversității și a unor ecosisteme funcționale. Pădurile și solurile sănătoase sunt extrem de importante pentru biodiversitate, dar și pentru purificarea aerului și a apei, sechestrarea și stocarea carbonului și furnizarea de produse din lemn cu durată lungă de viață obținute în mod durabil. Natura și funcția pădurilor variază foarte mult la nivelul

⁽¹⁾ JO C 152, 6.4.2022, p. 192.

⁽²⁾ JO C 301, 5.8.2022, p. 221.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 14 martie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 martie 2023.

Uniunii, în condițiile în care anumite tipuri de păduri sunt mai vulnerabile la schimbările climatice din cauza impacturilor directe care le afectează, cum ar fi seceta, declinul pădurilor determinat de temperatură sau modificarea aridității. Despăduririle și degradarea pădurilor contribuie la criza climatică globală, deoarece duc la creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră, printre altele prin incendii forestiere asociate, eliminând astfel în mod permanent capacitățile de absorbție a carbonului, diminuând rezistența la schimbările climatice a zonelor afectate și reducând în mod substanțial biodiversitatea acestora.

Carbonul organic din sol și rezervoarele de carbon reprezentate de lemnul mort, din care o mare parte alimentează rezervoarele de carbon din sol, sunt deosebit de relevante pentru mai multe categorii de raportare, atât pentru politicile climatice, cât și pentru protecția biodiversității. Atât Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2021 referitoare la o nouă strategie a UE pentru păduri pentru 2030 (denumită în continuare „Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030”), cât și Comunicarea Comisiei din 17 noiembrie 2021 referitoare la Strategia UE privind solul pentru 2030 – Valorificarea beneficiilor solurilor sănătoase pentru ființele umane, alimentație, natură și climă (denumită în continuare „Strategia UE privind solul pentru 2030”) au recunoscut necesitatea de a proteja și de a îmbunătăți calitatea pădurilor și a ecosistemelor solului în Uniune, precum și de a încuraja practici consolidate de gestionare durabilă care pot îmbunătăți sechestrarea carbonului și pot consolida reziliența pădurilor și a solurilor, având în vedere crizele climatice și cele legate de biodiversitate. Turbăriile sunt cel mai mare depozit terestru de carbon organic, iar îmbunătățirea gestionării și protecției turbăriilor este un aspect important care contribuie la atenuarea schimbărilor climatice și la protejarea biodiversității și a solului împotriva eroziunii.

- (3) Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul ecologic european (denumit în continuare „Pactul verde european”) oferă un punct de plecare pentru atingerea obiectivului de neutralitate climatică al Uniunii până cel târziu în 2050 și a obiectivului de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾. Acest instrument combină un set cuprinzător de măsuri și inițiative care se consolidează reciproc și care vizează realizarea neutralității climatice în Uniune până în 2050 și stabilește o nouă strategie de creștere care vizează transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. În același timp, respectiva tranziție presupune aspecte legate de egalitatea de gen, precum și consecințe deosebite asupra unor grupuri defavorizate și vulnerabile, cum ar fi persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități și membrii unei minorități rasiale sau etnice. Prin urmare, este necesar să se asigure că tranziția este justă și favorabilă incluziunii, precum și că nimeni nu este lăsat în urmă.
- (4) Abordarea provocărilor legate de climă și mediu și atingerea obiectivelor Acordului de la Paris se află în centrul Comunicării privind Pactul verde european. În rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul verde european ⁽⁵⁾, Parlamentul European a solicitat realizarea tranziției necesare către o societate neutră din punct de vedere climatic până cel târziu în 2050, iar în rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu a declarat o urgență climatică și de mediu ⁽⁶⁾. În contextul efectelor foarte grave ale pandemiei de COVID-19 asupra sănătății și bunăstării economice a cetățenilor Uniunii, Pactul verde european a devenit cu atât mai necesar și important.
- (5) Este important să se asigure că măsurile luate pentru realizarea obiectivelor prezentului regulament sunt urmărite în conformitate cu obiectivul de promovare a dezvoltării durabile, astfel cum este prevăzut la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), ținând seama de obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, de Acordul de la Paris și de principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ”, după caz, în sensul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾.
- (6) Uniunea s-a angajat să reducă emisiile nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii a Uniunii cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990, în cadrul contribuției actualizate stabilite la nivel național, transmise Secretariatului CCONUSC la 17 decembrie 2020.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 270, 7.7.2021, p. 2.

⁽⁶⁾ JO C 232, 16.6.2021, p. 28.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

- (7) Prin adoptarea Regulamentului (UE) 2021/1119, Uniunea a consacrat în legislație obiectivul de a obține un echilibru între emisiile antropice de către surse la nivelul întregii economii și absorbțiile de gaze cu efect de seră la nivel intern în cadrul Uniunii până în 2050 și, după caz, de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, un obiectiv obligatoriu al Uniunii de reducere internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisiile după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990. Se preconizează că toate sectoarele economiei vor contribui la atingerea acestui obiectiv, inclusiv sectorul de exploatare a terenurilor, schimbare a destinației terenurilor și silvicultură (denumit în continuare „LULUCF”). Pentru a asigura faptul că există un nivel suficient al măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice în alte sectoare până în 2030, contribuția absorbțiilor nete la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 este limitată la 225 de milioane de tone de CO₂ echivalent. În contextul Regulamentului (UE) 2021/1119, Comisia și-a reafirmat într-o declarație corespunzătoare intenția de a propune o revizuire a Regulamentului (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾, în conformitate cu obiectivul ambițios de a crește absorbțiile nete de dioxid de carbon până la niveluri de peste 300 de milioane de tone de CO₂ echivalent în sectorul LULUCF până în 2030.
- (8) Pentru a contribui la obiectivul mai ambițios de a reduce emisiile nete de la cel puțin 40 % la cel puțin 55 % comparativ cu nivelurile din 1990 și pentru a se asigura că sectorul LULUCF aduce o contribuție durabilă și previzibilă pe termen lung la obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică, ar trebui stabilite obiective obligatorii privind creșterea absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră pentru fiecare stat membru în sectorul LULUCF în perioada 2026-2030, având drept rezultat un obiectiv de absorbții nete de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent la nivelul întregii Uniuni până în 2030. Metodologia utilizată pentru stabilirea obiectivelor naționale pentru 2030 ar trebui să țină seama de decalajul dintre obiectivul Uniunii și emisiile și absorbțiile medii de gaze cu efect de seră din anii 2016, 2017 și 2018, raportate de fiecare stat membru în cadrul raportării sale pentru 2020 și să reflecte performanțele actuale în materie de atenuare a schimbărilor climatice ale sectorului LULUCF, precum și cota fiecărui stat membru din suprafața de teren gestionată din Uniune, ținând seama de capacitatea statului membru respectiv de a-și îmbunătăți performanța în acest sector prin practici de gestionare a terenurilor sau prin schimbări în utilizarea terenurilor care aduc beneficii climei și biodiversității. O depășire de către statele membre a nivelului obiectivelor stabilite ar contribui și mai mult la îndeplinirea obiectivelor climatice ale Uniunii.
- (9) Obiectivele obligatorii privind creșterea nivelului de ambiție în ceea ce privește emisiile și absorbțiile nete de gaze cu efect de seră ar trebui să fie stabilite pentru fiecare stat membru pe baza unei traiectorii liniare. Traectoria ar trebui să înceapă în 2022, pornind de la media emisiilor de gaze cu efect de seră raportate de statul membru respectiv în cursul anilor 2021, 2022 și 2023, și să se încheie în 2030 la obiectivul stabilit pentru statul membru respectiv. Pentru a se asigura realizarea colectivă a obiectivului Uniunii pentru 2030, ținând seama totodată de variabilitatea interanuală a emisiilor și a absorbțiilor de gaze cu efect de seră din sectorul LULUCF, este oportun să se stabilească pentru fiecare stat membru un angajament de a realiza o sumă a emisiilor și a absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră pentru perioada 2026-2029 (denumit în continuare „bugetul pentru perioada 2026-2029”), în plus față de obiectivul național pentru anul 2030.
- (10) Normele de contabilizare prevăzute la articolele 6, 7, 8 și 10 din Regulamentul (UE) 2018/841 au fost concepute pentru a stabili măsura în care performanța în materie de atenuare a schimbărilor climatice în sectorul LULUCF ar putea contribui la obiectivul Uniunii pentru 2030 de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu 40 %, care nu includea sectorul LULUCF. Pentru a simplifica cadrul de reglementare pentru acest sector, normele de contabilizare actuale nu ar trebui să se aplice după 2025, iar respectarea obiectivelor naționale ale statelor membre ar trebui să fie verificată pe baza emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră raportate. Acest lucru ar asigura coerența metodologică cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, cu Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ și cu noul obiectiv de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 %, care include sectorul LULUCF.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

- (11) La 16 iunie 2022, Consiliul a adoptat o Recomandare privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică ⁽¹¹⁾, în care a subliniat necesitatea unor măsuri de însoțire și de a acorda o atenție deosebită sprijinirii regiunilor, industriilor, microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, lucrătorilor, gospodăriilor și consumatorilor care se vor confrunta cu cele mai mari provocări. Recomandarea respectivă încurajează statele membre să ia în considerare un set de măsuri în domeniul ocupării forței de muncă și al tranzițiilor pe piața muncii, al creării de locuri de muncă și al antreprenoriatului, al sănătății și siguranței la locul de muncă, al achizițiilor publice, al impozitării și al sistemelor de protecție socială, al serviciilor esențiale și al locuințelor, precum și, printre altele, în vederea consolidării egalității de gen, a educației și a formării.
- (12) Având în vedere particularitățile sectorului LULUCF din fiecare stat membru, precum și faptul că statele membre trebuie să își îmbunătățească performanțele pentru a-și atinge obiectivele naționale obligatorii, o serie de flexibilități ar trebui să rămână la dispoziția statelor membre, inclusiv comercializarea excedentelor și extinderea flexibilităților pentru păduri, respectând totodată integritatea de mediu a obiectivelor.
- (13) În 2032, ar trebui ca pentru statele membre care au depus toate eforturile pentru a ține seama de orice aviz al Comisiei care le este adresat în contextul acțiunilor corective introduse prin prezentul regulament de modificare să fie disponibile dispoziții alternative pentru perturbările naturale (abiotice și biotice), cum ar fi incendiile, infestările cu dăunători, furtunile și inundațiile extreme, pentru a aborda incertitudinile cauzate de procesele naturale în sectorul LULUCF, cu condiția ca acestea să fi epuizat toate celelalte flexibilități de care dispun, să pună în aplicare măsuri adecvate de reducere a vulnerabilității terenurilor lor la astfel de perturbări și ca obiectivul Uniunii pentru 2030 pentru sectorul LULUCF să fi fost atins.
- (14) În plus, ar trebui luate în considerare efectele difuze și pe termen lung ale schimbărilor climatice, spre deosebire de perturbările naturale, care au, în esență, un caracter mai limitat din punct de vedere temporal și mai localizat din punct de vedere geografic. Această abordare ar trebui, de asemenea, să permită luarea în considerare a unei serii de factori moșteniți din trecut și care sunt consecința măsurilor de gestionare anterioare, asociate cu o proporție de soluri organice de pe terenurile gestionate care este excepțional de ridicată în comparație cu media Uniunii în câteva state membre. Cuantumul neutilizat al compensărilor disponibile în temeiul anexei VII în perioada 2021-2030 ar trebui pus la dispoziție în acest scop, pe baza prezentării unor dovezi către Comisie de către statele membre în cauză, având drept fundament cel mai înalt nivel al cunoștințelor științifice disponibile și indicatori obiectivi, măsurabili și comparabili, cum ar fi indicele de ariditate, în înțelesul Convenției Organizației Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau deșertificare, în special în Africa ⁽¹²⁾, definit ca raportul dintre precipitațiile medii anuale și evapotranspirația medie anuală. Alocarea între statele membre ar trebui să se facă, luând în considerare dovezile prezentate, în funcție de raportul dintre cantitatea de 50 Mt echivalent CO₂ disponibilă și cuantumul total al compensării solicitat de statele membre respective.
- (15) Pentru a asigura existența unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește stabilirea emisiilor și absorbțiilor anuale de gaze cu efect de seră pentru fiecare an din perioada 2026-2029, stabilite pe baza unei traiectorii liniare care se încheie cu obiectivul pentru 2030 pentru statele membre, precum și pentru adoptarea de norme detaliate privind metodologia de prezentare a dovezilor referitoare la efectele pe termen lung ale schimbărilor climatice care nu pot fi controlate de statele membre și la efectele unei proporții excepțional de ridicate de soluri organice, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾.
- (16) Normele în materie de guvernare ar trebui să fie stabilite într-un mod care să promoveze acțiuni timpurii în vederea atingerii obiectivului climatic intermediar al Uniunii pentru 2030 și a obiectivului de neutralitate climatică la nivelul întregii economii al Uniunii, urmând traiectoria pentru perioada 2026-2029 introdusă prin prezentul regulament de modificare. Principiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/841 ar trebui să se aplice *mutatis mutandis*, cu un factor de multiplicare calculat după cum urmează: 108 % din decalajul dintre bugetul unui stat membru în perioada 2026-2029 și absorbțiile nete raportate corespunzătoare se va adăuga la cifra raportată în 2030 de către statul membru respectiv. În plus, orice deficit acumulat până în 2030 de fiecare stat membru ar trebui luat în considerare atunci când Comisia prezintă propuneri privind perioada de după 2030.

⁽¹¹⁾ Recomandarea Consiliului din 16 iunie 2022 privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică (JO C 243, 27.6.2022, p. 35).

⁽¹²⁾ JO L 83, 19.3.1998, p. 3.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (17) Uniunea și statele sale membre sunt părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu ⁽¹⁴⁾ (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”). Controlul public și accesul la justiție reprezintă elemente esențiale ale valorilor democratice ale Uniunii și un instrument de protecție a statului de drept.
- (18) Pentru a permite punerea în aplicare a unor acțiuni rapide și eficiente, în cazul în care Comisia constată că un stat membru nu înregistrează suficiente progrese în vederea atingerii obiectivului său pentru 2030, ținând seama de traiectorie, de bugetul pentru perioada 2026-2029 și flexibilitățile prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să se aplice un mecanism de acțiuni corective pentru a ajuta statul membru respectiv să revină la traiectoria stabilită către 2030, asigurându-se faptul că sunt luate măsuri suplimentare care să conducă la o creștere a absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră.
- (19) Inventarele de gaze cu efect de seră se vor îmbunătăți odată cu utilizarea sporită a tehnologiei de monitorizare și cu o mai bună cunoaștere. Pentru statele membre care își îmbunătățesc metodologia de calculare a emisiilor și a absorbțiilor, ar trebui introdus un concept de ajustare metodologică. Următoarele aspecte, de exemplu, ar putea declanșa o ajustare metodologică: modificări ale metodologiilor de raportare, noi date sau corecții ale erorilor statistice, includerea de noi rezervoare de carbon sau gaze, recalcularea estimărilor istorice pe baza unor noi dovezi științifice, în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, includerea unor noi elemente de raportare și o mai bună monitorizare a perturbărilor naturale. Ar trebui aplicată o ajustare metodologică în cazul datelor din inventarul emisiilor de gaze cu efect de seră al statului membru respectiv, pentru a neutraliza efectul modificărilor metodologiei asupra evaluării atingerii colective a obiectivului Uniunii pentru 2030, în vederea respectării integrității de mediu.
- (20) În Europa, inventarele forestiere naționale sunt utilizate pentru a furniza informații pentru evaluările serviciilor ecosistemice forestiere. Sistemul de monitorizare a inventarelor forestiere diferă de la țară la țară, întrucât fiecare țară are propriul sistem de inventariere forestieră, cu propria sa metodologie. Noua Strategie a UE pentru păduri pentru 2030 a subliniat necesitatea unei planificări strategice în domeniul forestier în toate statele membre, pe baza unei monitorizări și a unor date fiabile, a unei guvernante transparente și a unui schimb coordonat la nivelul Uniunii. În acest scop, Comisia a anunțat că intenționează să prezinte o propunere legislativă de instituire a unui cadru integrat de monitorizare a pădurilor la nivelul întregii Uniuni.
- (21) În vederea modificării și completării elementelor neesențiale ale Regulamentelor (UE) 2018/841 și (UE) 2018/1999, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea Regulamentului (UE) 2018/841 în vederea stabilirii normelor pentru înregistrarea și efectuarea cu precizie a operațiunilor în registrul Uniunii instituit în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în ceea ce privește modificarea părții 3 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999 prin actualizarea listei categoriilor în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (22) Comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 referitoare la stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 a subliniat diferite căi și opțiuni de politică pentru a atinge obiectivul climatic mai ambițios al Uniunii pentru 2030. Aceasta a subliniat că, pentru atingerea neutralității climatice, acțiunea Uniunii va trebui să fie intensificată în mod semnificativ în toate sectoarele economiei. Absorbții de carbon joacă un rol esențial în tranziția către neutralitatea climatică în Uniune, iar sectoarele agriculturii, silviculturii și exploatarea terenurilor pot aduce o contribuție importantă în acest context. În cazul în care Comisia efectuează o evaluare a funcționării Regulamentului (UE) 2018/841 ca parte a revizuirii introduse prin prezentul regulament de modificare și pregătește un raport pentru Parlamentul European și Consiliu, acesta ar trebui să includă tendințele actuale și previziunile viitoare cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră din agricultură, pe de o parte, și la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră din terenuri cultivate, pajiști și zone umede, pe de altă parte, și să analizeze opțiunile de reglementare pentru a se asigura că acestea sunt coerente cu obiectivul de a realiza

⁽¹⁴⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

⁽¹⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

reduceri pe termen lung ale emisiilor de gaze cu efect de seră în toate sectoarele economiei, în conformitate cu obiectivul privind neutralitatea climatică al Uniunii și cu obiectivele climatice intermediare. În plus, Comisia ar trebui să acorde o atenție specifică efectelor structurii de vârstă a pădurilor, inclusiv în cazul în care aceste efecte sunt legate de circumstanțe specifice perioadelor de război și postbelice, într-un mod solid, fiabil și transparent din punct de vedere științific, precum și în vederea asigurării rezilienței pe termen lung și a capacității de adaptare a pădurilor.

Ținând seama de importanța unei contribuții echitabile a fiecărui sector și de faptul că tranziția către neutralitatea climatică necesită schimbări la nivelul întregului spectru de politici și un efort colectiv al tuturor sectoarelor economiei și societății, astfel cum se subliniază în Pactul verde european, Comisia ar trebui să prezinte propuneri legislative, după caz, de stabilire a cadrului post-2030.

- (23) Schimbările antropice preconizate în ceea ce privește emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră în mediile marin și de apă dulce pot fi semnificative și se preconizează că vor suferi variații în viitor ca urmare a modificărilor utilizării mediilor respective, de exemplu prin extinderea planificată a surselor de energie offshore, creșterea potențială a producției de acvacultură și creșterea nivelurilor de protecție a naturii necesare în vederea atingerii obiectivelor Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2030. În prezent, emisiile și absorbțiile respective nu sunt incluse în tabelele standard de raportare către CCONUSC. În urma adoptării metodologiei de raportare, Comisia ar trebui să poată lua în considerare raportarea cu privire la progresele înregistrate, fezabilitatea analizei și impactul extinderii raportării la mediile marin și de apă dulce, pe baza celor mai recente dovezi științifice privind fluxurile respective, atunci când efectuează revizuirea introdusă prin prezentul regulament de modificare.
- (24) Cu scopul de a atinge obiectivul de neutralitate climatică până în 2050 și de a urmări obținerea unor emisii negative ulterior, este extrem de important ca absorbțiile de gaze cu efect de seră din Uniune să crească în mod continuu, asigurând în același timp faptul că ele se realizează în mod constant. După caz, pot fi necesare soluții tehnice, cum ar fi bioenergia cu captarea și stocarea dioxidului de carbon (denumită în continuare „BECCS”), precum și soluții bazate pe natură pentru captarea și stocarea emisiilor de CO₂. În special, fermierii individuali, proprietarii de terenuri și de păduri sau administratorii de păduri trebuie să fie încurajați să stocheze mai mult carbon pe terenurile și în pădurile lor, acordând prioritate abordărilor ecosistemice și practicilor favorabile biodiversității, cum ar fi practicile forestiere apropiate de natură, menținerea de terenuri scoase din circuitul agricol, refacerea stocurilor de carbon forestier, extinderea acoperirii agroforestiere, sechestrarea carbonului în sol și refacerea zonelor umede, precum și alte soluții inovatoare. Astfel de stimulente îmbunătățesc atenuarea schimbărilor climatice în bioeconomie și reducerea globală a emisiilor în toate sectoarele bioeconomiei, inclusiv prin utilizarea de produse lemnoase recoltate durabile, cu respectarea deplină a principiilor ecologice care promovează biodiversitatea și economia circulară. Ar trebui să fie posibil să se ia în considerare instituirea unui proces pentru includerea produselor de stocare durabilă a carbonului în domeniul de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/841, în cadrul revizuirii introduse prin prezentul regulament de modificare, asigurând coerența cu alte obiective de mediu ale Uniunii, precum și cu Orientările IPCC.
- (25) Având în vedere importanța acordării de sprijin financiar proprietarilor sau administratorilor de terenuri și de păduri în vederea atingerii obiectivelor stabilite în prezentul regulament de modificare, Comisia ar trebui, atunci când evaluează proiectele de actualizări ale celor mai recente planuri naționale integrate privind energia și clima notificate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999, să asigure direcționarea sprijinului financiar, inclusiv a ponderii relevante a veniturilor generate în urma licitării certificatelor EU ETS în temeiul Directivei 2003/87/CE și care sunt utilizate pentru LULUCF, către politici și măsuri adaptate pentru a asigura respectarea bugetelor și atingerea obiectivelor statelor membre, astfel cum au fost stabilite în prezentul regulament de modificare. În evaluarea sa, Comisia ar trebui să acorde o atenție deosebită promovării abordărilor ecosistemice și necesității de a asigura permanența absorbțiilor suplimentare de gaze cu efect de seră, ținând seama de legislația existentă.
- (26) Stabilirea obiectivului pentru 2030 al Uniunii are la bază datele de inventar raportate de statele membre pentru anii 2016, 2017 și 2018. Soliditatea rapoartelor de inventar prezentate este foarte importantă. Prin urmare, metodologiile aplicate de statele membre ar trebui să fie verificate în cazul în care absorbțiile nete au scăzut în mod semnificativ pentru anii 2016, 2017 și 2018. În conformitate cu principiul transparenței și pentru a spori încrederea în progresele înregistrate în materie de raportare, rezultatele verificărilor respective ar trebui să fie puse la dispoziția publicului. Pe baza acestor verificări, Comisia ar trebui, după caz, să facă propuneri legislative pentru a se asigura că Uniunea se menține pe drumul cel bun în ceea ce privește atingerea obiectivului său de eliminare a unei cantități de 310 Mt de emisii nete.

- (27) În vederea stabilirii traiectoriei pentru statele membre pentru perioada 2026-2029, Comisia ar trebui să realizeze o revizuire cuprinzătoare pentru a verifica datele din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023. În acest scop, ar trebui efectuată o revizuire cuprinzătoare în 2025, pe lângă revizuirile cuprinzătoare pe care Comisia trebuie să le efectueze în 2027 și 2032, în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (UE) 2018/1999
- (28) Valorile pentru fiecare stat membru pentru proiecția coroanelor arborilor din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/841 ar trebui să fie aliniate la valorile raportate către CCONUSC sau la actualizările care pot fi anticipate ale valorilor respective.
- (29) Ca urmare a introducerii obiectivelor bazate pe raportare, dată fiind adoptarea prezentului regulament de modificare, emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră trebuie să fie estimate cu un nivel mai ridicat de precizie. În plus, Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 privind Strategia „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic, noua Strategie UE pentru păduri pentru 2030, Strategia UE privind solul pentru 2030, Comunicarea Comisiei din 15 decembrie 2021 privind ciclurile durabile ale carbonului, Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾ și Comunicarea Comisiei din 24 februarie 2021 referitoare la construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice vor impune o monitorizare îmbunătățită a terenurilor, contribuind astfel la protejerea și sporirea rezilienței absorbțiilor de carbon bazate pe natură în întreaga Uniune. Este necesar ca monitorizarea și raportarea emisiilor și a absorbțiilor să fie modernizate, după caz, utilizând tehnologiile avansate disponibile în cadrul programelor Uniunii, cum ar fi Copernicus, și datele digitale colectate în cadrul politicii agricole comune, aplicând dubla tranziție a inovării verzi și digitale.
- (30) Ar trebui introduse dispoziții privind cartografierea și monitorizarea, pe teren și de la distanță, pentru a le permite statelor membre să dispună de informații explicite din punct de vedere geografic, cu scopul de a identifica zonele prioritare care au potențialul de a contribui la acțiunile climatice. În cadrul îmbunătățirii generale a monitorizării, raportării și verificării, activitatea ar trebui să se axeze și pe armonizarea și rafinarea bazelor de date de activitate și a factorilor de emisii, cu scopul de a îmbunătăți inventarele de gaze cu efect de seră.
- (31) Întrucât obiectivele prezentului regulament, în special de a ajusta, în contextul Regulamentului (UE) 2021/1119, angajamentele statelor membre pentru sectorul LULUCF care contribuie la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris și la atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030, nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele regulamentului, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (32) Prin urmare, Regulamentele (UE) 2018/841 și (UE) 2018/1999 ar trebui să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2018/841 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) angajamentele statelor membre pentru sectorul de exploatare a terenurilor, schimbare a destinației terenurilor și silvicultură (denumit în continuare «LULUCF»), care contribuie la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris și la atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2025;

⁽¹⁶⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

- (b) contabilizarea emisiilor și a absorbțiilor de gaze cu efect de seră rezultate din sectorul LULUCF și verificarea respectării de către statele membre a angajamentelor menționate la litera (a) pentru perioada 2021-2025;
- (c) un obiectiv al Uniunii privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în sectorul LULUCF pentru 2030;
- (d) obiective pentru statele membre privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în sectorul LULUCF pentru perioada 2026-2030.”

2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate în secțiunea A din anexa I la prezentul regulament, raportate în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și care se produc pe teritoriile statelor membre în perioada 2021-2025 în oricare dintre următoarele categorii de contabilizare a terenurilor:

- (a) terenuri declarate ca având destinația de terenuri cultivate, pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în terenuri forestiere (denumite în continuare «terenuri împădurite»);
- (b) terenuri declarate ca terenuri forestiere transformate în terenuri cultivate, pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri (denumite în continuare «terenuri despădurite»);
- (c) terenuri declarate ca având oricare dintre destinațiile următoare (denumite în continuare «terenuri cultivate gestionate»);
 - (i) terenuri cultivate care rămân terenuri cultivate;
 - (ii) pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în terenuri cultivate;
 - (iii) terenuri cultivate transformate în zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri;
- (d) terenuri declarate ca având oricare dintre destinațiile următoare (denumite în continuare «pajiști gestionate»):
 - (i) pajiști care rămân pajiști;
 - (ii) terenuri cultivate, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în pajiști;
 - (iii) pajiști transformate în zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri;
- (e) terenuri declarate ca terenuri forestiere care au rămas terenuri forestiere (denumite în continuare «terenuri forestiere gestionate»);
- (f) în cazul în care un stat membru a notificat Comisiei intenția sa de a include zonele umede gestionate în sfera de aplicare a angajamentelor sale în temeiul articolului 4 alineatul (1) din prezentul regulament până la 31 decembrie 2020, terenuri declarate ca având oricare dintre destinațiile următoare (denumite în continuare «zone umede gestionate»):
 - zone umede care rămân zone umede;
 - așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în zone umede;
 - zone umede transformate în așezări sau în alte tipuri de terenuri.

(2) Prezentul regulament se aplică și în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate în secțiunea A din anexa I la prezentul regulament, raportate în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999 și care se produc pe teritoriile statelor membre în perioada 2026-2030 în oricare dintre următoarele categorii sau sectoare de raportare privind terenurile:

- (a) terenuri forestiere;
- (b) terenuri cultivate;
- (c) pajiști;
- (d) zone umede;
- (e) așezări;
- (f) alte terenuri;
- (g) produse lemnoase recoltate;

- (h) altele;
- (i) depuneri atmosferice;
- (j) percolarea și scurgerea azotului.

(*) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1)."

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «perturbări naturale» înseamnă orice evenimente sau circumstanțe neantropice, care generează emisii semnificative în sectorul LULUCF, a căror apariție nu poate fi controlată de statul membru în cauză și ale căror efecte asupra emisiilor nu pot fi, în mod obiectiv, limitate în mod semnificativ de statul membru respectiv, chiar și după apariția lor;”;

- (b) se introduce următorul punct:

„11. «schimbări climatice» înseamnă schimbări ale climei care sunt atribuite direct sau indirect unei activități umane care alterează compoziția atmosferei la nivel global și care se adaugă variabilității naturale a climei observate pe parcursul unor perioade de timp comparabile.”

4. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Angajamente și obiective

(1) Pentru perioada 2021-2025, luându-se în considerare flexibilitățile prevăzute la articolele 12, 13 și 13a, fiecare stat membru se asigură că emisiile de gaze cu efect de seră nu depășesc absorbțiile de gaze cu efect de seră, calculate ca sumă a emisiilor totale și a absorbțiilor totale de pe teritoriul său din toate categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1).

(2) Obiectivul Uniunii pentru 2030 privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră este de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent ca sumă a valorilor nete ale emisiilor și ale absorbțiilor de gaze cu efect de seră realizate de către statele membre în 2030, astfel cum sunt stabilite în coloana D din anexa IIa, și se bazează pe media datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018, astfel cum au fost prezentate în 2020.

(3) Fiecare stat membru se asigură că, ținând seama de flexibilitățile prevăzute la articolele 12 și 13b, suma emisiilor și absorbțiilor sale de gaze cu efect de seră de pe teritoriul său și din toate categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j), raportată pentru anul 2030 în inventarul său de gaze cu efect de seră transmis în 2032, în comparație cu media datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018, astfel cum au fost transmise în 2032, nu depășește obiectivul stabilit pentru statul membru respectiv în coloana C din anexa IIa.

(4) Fiecare stat membru se asigură că suma diferențelor între următoarele puncte pentru fiecare an din perioada 2026-2029 nu depășește bugetul pentru perioada 2026-2029:

- (a) emisiile și absorbțiile sale de gaze cu efect de seră de pe teritoriul său și din toate categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j); și
- (b) valoarea medie a datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023, astfel cum au fost prezentate în 2032.

Bugetul pentru perioada 2026-2029 se definește ca suma diferențelor pentru fiecare an din perioada 2026-2029 pentru statul membru respectiv între:

- (a) valorile-limită anuale pentru emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră pentru anii respectivi, stabilite pe baza unei traiectorii liniare către 2030; și
- (b) valoarea medie a datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023, astfel cum au fost prezentate în 2025.

Traectoria liniară a unui stat membru începe în 2022 la valoarea medie a datelor din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023 și are ca punct final pentru 2030 valoarea obținută prin adăugarea valorii stabilite pentru statul membru respectiv în coloana C din anexa IIa la valoarea medie a datelor din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018.

Bugetul pentru perioada 2026-2029 se definește pe baza datelor din inventarele gazelor cu efect de seră prezentate în 2025, iar respectarea acestui buget se evaluează pe baza datelor din inventarele gazelor cu efect de seră prezentate în 2032.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc valorile-limită anuale pe baza traiectoriei liniare pentru absorbțiile nete de gaze cu efect de seră pentru fiecare stat membru, pentru fiecare an din perioada 2026-2029, în tone de CO₂ echivalent. Traectoriile naționale respective se bazează pe media datelor din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023, raportate de fiecare stat membru.

Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16a din prezentul regulament. În sensul respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia efectuează o revizuire cuprinzătoare a celor mai recente date din inventarele naționale prezentate de statele membre în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(6) Atunci când adoptă politici pentru a se conforma angajamentelor asumate, obiectivele și bugetele astfel cum se menționează în prezentul articol, statele membre iau în considerare necesitatea de a asigura o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social pentru toți. Comisia poate emite orientări pentru a sprijini statele membre în acest sens.”

5. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru întocmește și menține conturi care să reflecte cu acuratețe emisiile și absorbțiile rezultate din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2. Statele membre se asigură că aceste conturi și alte date furnizate în temeiul prezentului regulament sunt exacte, au un caracter complet și sunt consecvente, accesibile publicului, comparabile și transparente. Statele membre indică emisiile prin semnul plus (+), iar absorbțiile prin semnul minus (-).”

6. La articolul 6, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre reflectă în conturile lor emisiile și absorbțiile provenite de pe terenuri împădurite și de pe terenuri despădurite, calculate ca totalul emisiilor și totalul absorbțiilor pentru fiecare dintre anii din perioada 2021-2025.

(2) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (3) și cel târziu până în 2025, în cazul în care s-a transformat destinația terenurilor din terenuri cultivate, pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri în terenuri forestiere, un stat membru poate, după 30 de ani de la data respectivei transformări, să schimbe clasificarea unor astfel de terenuri din categoria de teren transformat în teren forestier în categoria de teren forestier care a rămas teren forestier, în cazul în care o astfel de schimbare se justifică în mod corespunzător în conformitate cu Orientările IPCC.”

7. La articolul 7, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din terenuri cultivate gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada 2021-2025, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a valorii medii anuale a emisiilor și absorbțiilor statului membru în cauză rezultate din terenuri cultivate gestionate în perioada sa de referință cuprinsă între 2005 și 2009.

(2) Fiecare stat membru contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din pajiști gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada 2021-2025, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a valorii medii anuale a emisiilor și absorbțiilor statului membru în cauză rezultate din pajiști gestionate în perioada sa de referință cuprinsă între 2005 și 2009.

(3) În perioada 2021-2025, fiecare stat membru care include zone umede gestionate în domeniul de aplicare al angajamentelor sale contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din zonele umede gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada respectivă, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a valorii medii anuale a emisiilor și absorbțiilor statului membru în cauză rezultate din zone umede gestionate în perioada sa de referință cuprinsă între 2005 și 2009.”

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din terenuri forestiere gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada 2021-2025, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a nivelului de referință pentru păduri al statului membru în cauză.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre transmit Comisiei planurile lor de contabilizare a pădurilor la nivel național, inclusiv un nivel de referință propus pentru păduri, până la 31 decembrie 2018 pentru perioada 2021-2025. Planul de contabilizare a pădurilor la nivel național trebuie să conțină toate elementele menționate în anexa IV secțiunea B și să fie pus la dispoziția publicului, inclusiv pe internet.”;

(c) alineatele (7)-(10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Dacă este necesar, pe baza evaluărilor tehnice efectuate în temeiul alineatului (6) primul paragraf și, dacă este cazul, pe baza recomandărilor tehnice emise în temeiul alineatului (6) al doilea paragraf, statele membre comunică Comisiei nivelurile lor de referință revizuite propuse pentru păduri până la 31 decembrie 2019 pentru perioada 2021-2025. Comisia publică nivelurile de referință propuse pentru păduri comunicate acesteia de către statele membre.

(8) Pe baza nivelurilor de referință propuse pentru păduri transmise de statele membre, a evaluării tehnice efectuate în temeiul alineatului (6) din prezentul articol și, după caz, a nivelului de referință revizuit propus pentru păduri transmis în temeiul alineatului (7) din prezentul articol, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 de modificare a anexei IV în vederea stabilirii nivelurilor de referință pentru păduri care urmează să fie aplicate de statele membre pentru perioada 2021-2025.

(9) În cazul în care un stat membru nu transmite Comisiei nivelul său de referință pentru păduri până la termenele stabilite la alineatul (3) din prezentul articol și, acolo unde este cazul, la alineatul (7) din prezentul articol, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 de modificare a anexei IV în vederea stabilirii nivelului de referință pentru păduri care urmează să fie aplicat de statul membru respectiv pentru perioada 2021-2025, pe baza eventualelor evaluări tehnice efectuate în conformitate cu alineatul (6) din prezentul articol.

(10) Actele delegate menționate la alineatele (8) și (9) se adoptă până la 31 octombrie 2020 pentru perioada 2021-2025.”

9. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La sfârșitul perioadei 2021-2025, statele membre pot exclude din conturile lor pentru terenuri împădurite și pentru terenuri forestiere gestionate emisiile de gaze cu efect de seră generate de perturbări naturale care depășesc nivelul mediu de emisii generate de perturbări naturale în perioada 2001-2020, excluzând valorile statistice excepționale (denumit în continuare «nivelul de fond»). Respectivul nivel de fond este calculat în conformitate cu prezentul articol și cu anexa VI.”;

(b) la alineatul (2) litera (b), anul „2030” se înlocuiește cu „2025”.

10. Articolele 11, 12 și 13 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 11

Flexibilități și guvernare

(1) Un stat membru poate utiliza:

(a) flexibilitățile generale prevăzute la articolul 12; și

(b) pentru a respecta angajamentul, obiectivul și bugetul stabilit în conformitate cu articolul 4, flexibilitățile prevăzute la articolele 13 și 13b.

Pe lângă flexibilitățile menționate la primul paragraf, Finlanda poate utiliza compensarea suplimentară în temeiul articolului 13a.

(2) În cazul în care un stat membru nu respectă cerințele de monitorizare stabilite la articolul 26 din Regulamentul (UE) 2018/1999, administratorul central desemnat în temeiul articolului 20 din Directiva 2003/87/CE (denumit în continuare «administratorul central») interzice temporar statului membru respectiv transferarea în temeiul articolului 12 alineatul (2) din prezentul regulament sau utilizarea flexibilității privind terenurile forestiere gestionate în temeiul articolului 13 din prezentul regulament. De asemenea, Comisia poate oferi sprijin tehnic suplimentar statului membru respectiv.

Articolul 12

Flexibilități generale

(1) În cazul în care, în perioada 2021-2025, emisiile totale depășesc absorbțiile totale într-un stat membru sau, în perioada 2026-2030, diferența dintre suma emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul unui stat membru și angajamentul, obiectivul sau bugetul stabilit pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament este pozitivă, iar statul membru în cauză a ales să facă uz de flexibilitatea sa și a solicitat eliminarea nivelurilor anuale de emisii alocate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, cantitatea alocărilor de emisii eliminate este luată în considerare în ceea ce privește respectarea de către statul membru a angajamentului, obiectivului sau, respectiv, a bugetului său, astfel cum a fost stabilit în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament.

(2) În măsura în care, în perioada 2021-2025, absorbțiile totale depășesc emisiile totale într-un stat membru sau, în perioada 2026-2030, diferența dintre suma emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul unui stat membru și angajamentul, obiectivul sau bugetul stabilit pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament este negativă și după deducerea oricărei cantități luate în considerare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842, statul membru respectiv poate transfera cantitatea rămasă de absorbții unui alt stat membru. Cantitatea transferată este luată în considerare atunci când se evaluează respectarea de către statul membru destinat a angajamentului, obiectivului sau, respectiv, bugetului său, stabilit în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament.

(3) Pentru a evita dubla contabilizare, cantitatea de absorbții nete luate în considerare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842 se deduce din cantitatea respectivului stat membru, care este disponibilă pentru a fi transferată unui alt stat membru în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

(4) Statele membre ar trebui să folosească veniturile sau echivalentul acestora în valoare financiară, generate de transferurile efectuate în temeiul alineatului (2), pentru combaterea schimbărilor climatice în Uniune sau în țări terțe. Statele membre informează Comisia cu privire la orice măsuri luate în temeiul prezentului alineat și publică informațiile respective într-un format ușor accesibil.

(5) Orice transfer efectuat în temeiul alineatului (2) poate fi rezultatul unui proiect sau program de atenuare a emisiilor de gaze cu efect de seră desfășurat în statul membru care vinde și remunerat de către statul membru beneficiar, cu condiția evitării dublei contabilizări și a asigurării trasabilității.

Articolul 13

Flexibilitatea privind terenurile forestiere gestionate

(1) În cazul în care, în perioada 2021-2025, emisiile totale depășesc absorbțiile totale din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1), contabilizate în conformitate cu prezentul regulament într-un stat membru, respectivul stat membru poate utiliza flexibilitatea privind terenurile forestiere gestionate prevăzută în prezentul articol pentru a respecta articolul 4 alineatul (1).

(2) În cazul în care, în perioada 2021-2025, rezultatul calculului menționat la articolul 8 alineatul (1) este o valoare pozitivă, statul membru în cauză are dreptul să compenseze emisiile care corespund rezultatului calculului respectiv, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) statul membru a inclus în strategia sa transmisă în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1999 măsuri specifice în curs de desfășurare sau planificate pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a absorbanților și a rezervoarelor forestiere, precum și informații privind impactul măsurilor respective asupra obiectivelor de mediu relevante, inclusiv, printre altele, asupra protecției biodiversității și a adaptării la perturbările naturale; și

- (b) emisiile totale din Uniune nu depășesc absorbțiile totale din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament pentru perioada 2021-2025.

Atunci când evaluează dacă, în cadrul Uniunii, emisiile totale depășesc absorbțiile totale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, Comisia se asigură că statele membre evită dubla contabilizare, în special în exercitarea flexibilităților prevăzute la articolul 12 din prezentul regulament și la articolul 7 alineatul (1) sau articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842.

- (3) Compensarea menționată la alineatul (2) poate acoperi numai absorbții contabilizați ca emisii în raport cu nivelul de referință pentru păduri al statului membru respectiv și, pentru perioada 2021-2025, nu poate depăși 50 % din cuantumul maxim al compensării pentru statul membru în cauză prevăzut în anexa VII.

(4) Statele membre prezintă Comisiei dovezi cu privire la impactul perturbărilor naturale calculat în conformitate cu anexa VI și la măsurile pe care intenționează să le adopte pentru a preveni sau a atenua impacturi similare în viitor, pentru a fi eligibile pentru compensarea absorbțiilor rămășiți contabilizați ca emisii în raport cu nivelul lor de referință pentru păduri, până la cuantumul neutilizat de alte state membre din cuantumul total al compensării pentru perioada 2021-2025, stabilit în anexa VII. În cazul în care cererea de compensare depășește cuantumul compensării neutilizate disponibile, compensarea neutilizată respectivă se distribuie proporțional între statele membre în cauză. Comisia pune la dispoziția publicului dovezile prezentate de statele membre.”

11. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 13a

Compensare suplimentară

(1) Finlanda poate compensa până la 5 milioane de tone suplimentare de CO₂ echivalent de emisii contabilizate în cadrul categoriilor de contabilizare a terenurilor terenuri forestiere gestionate, terenuri despădurite, terenuri cultivate gestionate și pajiști gestionate, în perioada 2021-2025, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) Finlanda a inclus în strategia sa transmisă în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1999 măsuri specifice în curs de aplicare sau planificate pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a absorbțiilor și a rezervoarelor forestiere;

(b) emisiile totale din Uniune nu depășesc absorbțiile totale din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament în perioada 2021-2025.

Atunci când evaluează dacă, în cadrul Uniunii, emisiile totale depășesc absorbțiile totale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, Comisia se asigură că statele membre evită dubla contabilizare, în special în exercitarea flexibilităților prevăzute la articolele 12 și 13 din prezentul regulament și la articolul 7 alineatul (1) sau articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842.

(2) Compensarea suplimentară se limitează la:

- (a) cuantumul care depășește flexibilitatea privind terenurile forestiere gestionate de care dispune Finlanda în perioada 2021-2025 în temeiul articolului 13;

(b) emisiile generate de transformarea istorică din terenuri forestiere în orice altă categorie de terenuri, care a avut loc cel târziu la 31 decembrie 2017;

(c) cuantumul necesar pentru a asigura conformitatea cu articolul 4.

(3) Compensarea suplimentară nu face obiectul unui transfer în temeiul articolului 12 din prezentul regulament sau al articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842.

(4) Orice compensare suplimentară neutilizată din cantitatea de 5 milioane de tone de CO₂ echivalent menționată la alineatul (1) se anulează.

(5) Administratorul central realizează operațiunile necesare în sensul alineatului (2) litera (a) și al alineatelor (3) și (4) din prezentul articol în registrul Uniunii instituit în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2018/1999 (denumit în continuare «registrul Uniunii»).

*Articolul 13b***Mecanismul privind utilizarea terenurilor pentru perioada 2026-2030**

(1) În registrul Uniunii se înființează un mecanism privind utilizarea terenurilor care corespunde unei cantități de până la 178 de milioane de tone de CO₂ echivalent, sub rezerva atingerii obiectivului Uniunii menționat la articolul 4 alineatul (2). Mecanismul privind utilizarea terenurilor este disponibil în plus față de flexibilitățile prevăzute la articolul 12.

(2) În cazul în care, în perioada 2026-2030, după ce un stat membru a depus toate eforturile pentru a ține seama de orice avis al Comisiei care i-a fost adresat în temeiul articolului 13d, diferența dintre suma emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul unui stat membru și din toate categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) și obiectivul corespunzător stabilit pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) sau bugetul stabilit pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) este pozitivă, contabilizată și raportată în conformitate cu prezentul regulament, statul membru respectiv poate utiliza mecanismul prevăzut la prezentul articol pentru a-și atinge obiectivul stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) sau pentru a respecta bugetul său stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (4).

(3) În cazul în care, în perioada 2026-2030, rezultatul unuia sau al ambelor calcule menționate la alineatul (2) este pozitiv, statul membru are dreptul să utilizeze mecanismul prevăzut la prezentul articol pentru a compensa emisiile nete sau absorbțiile nete, ori ambele, contabilizate ca emisii în raport cu obiectivul stabilit pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) sau în raport cu bugetul stabilit pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (4), ori ambele, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) statul membru a inclus în actualizarea planului său național integrat privind energia și clima, prezentat în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999, măsuri specifice în curs de aplicare sau planificate pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a tuturor absorbanților și rezervoarelor de teren și pentru a reduce vulnerabilitatea terenurilor la perturbările naturale;
- (b) statul membru a epuizat flexibilitatea disponibilă în temeiul articolului 12 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (c) diferența în Uniune dintre suma anuală a tuturor emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul său și din toate categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) și obiectivul Uniunii de absorbții nete de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent este negativă în 2030.

Atunci când evaluează dacă, în cadrul Uniunii, condiția menționată la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat a fost îndeplinită, Comisia include până la 30 %, dar nu mai mult de 20 Mt CO₂ echivalent, din excedentul neutilizat în raport cu angajamentele statelor membre în temeiul articolului 4 alineatul (1) din perioada 2021-2025, cu condiția ca unul sau mai multe state membre să prezinte Comisiei dovezi privind impactul perturbărilor naturale în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol. Comisia se asigură că statele membre evită dubla contabilizare, în special în exercitarea flexibilităților prevăzute la articolul 12 din prezentul regulament și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/842.

(4) Cuantumul compensării menționate la alineatul (3) din prezentul articol, pentru perioada 2026-2030, nu poate depăși 50 % din cuantumul maxim al compensării pentru statul membru în cauză prevăzut în anexa VII.

(5) Statele membre prezintă Comisiei dovezi cu privire la impactul perturbărilor naturale, calculat în conformitate cu anexa VI, pentru a fi eligibile pentru compensarea emisiilor nete sau a absorbțiilor nete, sau a ambelor, contabilizate ca emisii în raport cu obiectivele stabilite pentru statele membre respective în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), sau în raport cu bugetul stabilit pentru statele membre respective în conformitate cu articolul 4 alineatul (4), până la cuantumul neutilizat de alte state membre din cuantumul total al compensării pentru perioada 2026-2030, stabilit în anexa VII. În cazul în care cererea de compensare depășește cuantumul compensării neutilizate disponibile, compensarea neutilizată respectivă se distribuie proporțional între statele membre în cauză.

(6) Statele membre au dreptul să compenseze emisiile nete sau absorbțiile nete, sau ambele, contabilizate ca emisii în raport cu obiectivele stabilite pentru statele membre respective în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) sau în raport cu bugetul stabilit pentru statele membre respective în conformitate cu articolul 4 alineatul (4), până la cuantumul neutilizat de alte state membre din cuantumul total al compensării pentru perioada 2021-2030 stabilit în anexa VII, după luarea în considerare a articolului 13 alineatul (4) și a alineatului (5) din prezentul articol, cu condiția ca statele membre respective:

- (a) să fi epuizat flexibilitățile disponibile în temeiul articolului 12 alineatul (1) și al alineatelor (3) și (5) din prezentul articol; și

- (b) să fi prezentat Comisiei dovezi referitoare la:
- (i) impactul pe termen lung al schimbărilor climatice care generează emisii suplimentare ori diminuarea absorbantilor și care nu pot fi controlați de acestea; sau
 - (ii) efectele unei proporții excepțional de mari de soluri organice în suprafața lor de teren gestionat în comparație cu media Uniunii, care generează emisii suplimentare, cu condiția ca efectele respective să poată fi atribuite practicilor de gestionare a terenurilor care au avut loc înainte de intrarea în vigoare a Deciziei nr. 529/2013/UE;
- (c) să fi prevăzut în cele mai recente planuri naționale integrate privind energia și clima, prezentate în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999, măsuri specifice pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a tuturor absorbantilor și rezervoarelor de teren și pentru a reduce vulnerabilitatea terenurilor la perturbările ecosistemelor cauzate de schimbările climatice.
- (7) Quantumul compensării menționat la alineatul (6) nu poate depăși 50 de milioane de tone de CO₂ echivalent pentru întreaga Uniune. În cazul în care cererea de compensare depășește quantumul maxim al compensării disponibile, compensarea respectivă se distribuie proporțional între statele membre în cauză.
- (8) Dovezile menționate la alineatul (6) litera (b) punctul (i) includ o evaluare cantitativă a efectelor asupra emisiilor nete sau a absorbțiilor nete, exprimate în milioane de tone de CO₂ echivalent pentru zona afectată, și se bazează pe indici cantitativi comparabili și fiabili, pe date explicite din punct de vedere geografic și pe cele mai bune dovezi științifice disponibile. Indicii și datele respective, precum și dovezile respective se bazează pe modificările observate care acoperă cel puțin perioada 2001-2025, precum și pe proiecțiile și observațiile revizuite științific pentru perioada 2026-2030. Indicii și datele respective, precum și dovezile respective reflectă schimbările de fond pe termen mediu sau lung ale caracteristicilor climatice relevante pentru sectorul LULUCF, cum ar fi ariditatea, temperaturile medii, precipitațiile medii, zilele de îngheț și durata secetelor meteorologice sau a secetelor de umiditate a solului.
- (9) Dovezile menționate la alineatul (6) litera (b) punctul (ii) includ o justificare conform căreia proporția solurilor organice din suprafața de teren gestionat pentru statul membru în cauză depășește proporția medie la nivelul Uniunii pentru anul 2030. Dovezile includ o analiză cantitativă, în milioane de tone de CO₂ echivalent, a emisiilor raportate ca urmare a efectelor moștenite din trecut asupra solurilor organice gestionate, pe baza observațiilor revizuite pentru perioada 2026-2030, a unor date explicite din punct de vedere geografic comparabile și fiabile și pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile, în special cu privire la situri similare din statul membru în cauză. Dovezile sunt însoțite, de asemenea, de o descriere a măsurilor de politică puse în aplicare în prezent care reduc la minimum consecințele negative ale efectelor moștenite din trecut asupra solurilor organice gestionate.
- (10) Până la 12 mai 2024, Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește structura, formatul, detaliile tehnice și procesul de transmitere a dovezilor menționate la alineatul (6) litera (b) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16a.
- (11) Comisia pune la dispoziția publicului dovezile prezentate de statele membre menționate la alineatul (6) litera (b) și poate cere unui stat membru să prezinte dovezi suplimentare dacă, după verificarea informațiilor primite de la statul membru respectiv, consideră că informațiile respective nu sunt justificate corespunzător sau sunt disproporționate.

Articolul 13c

Guvernanța

În cazul în care, în urma revizuirii cuprinzătoare efectuate în 2032, Comisia constată că, ținând seama de flexibilitățile utilizate în temeiul articolelor 12 și 13b, bugetul pentru perioada 2026-2029 menționat la articolul 4 alineatul (4) nu este respectat, un quantum egal cu cantitatea exprimată în tone de CO₂ echivalent a surplusului de emisii de gaze cu efect de seră, înmulțit cu un factor de 1,08 se adaugă la valoarea netă a emisiilor de gaze cu efect de seră raportată de statul membru respectiv în 2030, în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 15.

Articolul 13d

Măsuri corective

(1) În cazul în care Comisia constată, în evaluarea sa anuală efectuată în temeiul articolului 29 din Regulamentul (UE) 2018/1999, că un stat membru nu înregistrează suficiente progrese în direcția atingerii obiectivului său stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament, ținând seama de traiectoria și bugetul stabilite în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din prezentul regulament, precum și de flexibilitățile prevăzute de prezentul regulament, statul membru respectiv prezintă Comisiei, în termen de trei luni, un plan de măsuri corective care include:

- (a) o explicație detaliată a motivelor pentru care nu înregistrează progrese suficiente;
- (b) o evaluare a modului în care finanțarea din partea Uniunii i-a sprijinit eforturile în vederea atingerii obiectivului său și a respectării bugetului său, precum și a modului în care intenționează să utilizeze finanțarea respectivă pentru a progresa în direcția atingerii obiectivului său și a respectării bugetului său;
- (c) măsuri suplimentare, care completează planul național integrat privind energia și clima al statului membru respectiv prevăzut de Regulamentul (UE) 2018/1999 sau care consolidează punerea sa în aplicare, pe care le va pune în aplicare în vederea atingerii obiectivului său stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) sau a respectării bugetului său stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) prin politici și măsuri interne și prin punerea în aplicare a acțiunilor Uniunii, însoțite de o evaluare detaliată, susținută de date cantitative, dacă sunt disponibile, a absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră preconizate care ar rezulta în urma măsurilor respective;
- (d) un calendar strict al punerii în aplicare a unor astfel de măsuri, care să permită evaluarea progreselor anuale înregistrate în implementare.

Dacă un stat membru a înființat un organism național consultativ în domeniul climei, respectivul stat membru poate solicita consiliere din partea organismului respectiv pentru a identifica măsurile necesare menționate la litera (c).

(2) În conformitate cu programul său anual de lucru, Agenția Europeană de Mediu oferă asistență Comisiei în activitatea sa de evaluare a unor astfel de planuri de măsuri corective.

(3) Comisia poate emite un aviz referitor la viabilitatea planurilor de măsuri corective prezentate în conformitate cu alineatul (1) și, în acest caz, procedează astfel în termen de patru luni de la primirea planurilor respective. Statul membru vizat ține seama în cea mai mare măsură de avizul Comisiei și își poate revizui planul de măsuri corective pentru a corespunde acestuia. Dacă statul membru în cauză nu dă curs avizului sau unei părți substanțiale a acestuia, statul membru respectiv prezintă Comisiei o justificare.

(4) Fiecare stat membru pune la dispoziția publicului planul său de măsuri corective menționat la alineatul (1) și orice justificare menționată la alineatul (3). Comisia pune la dispoziția publicului avizul său menționat la alineatul (3)."

12. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 15 martie 2027 pentru perioada 2021-2025 și până la 15 martie 2032 pentru perioada 2026-2030, statele membre prezintă Comisiei un raport de conformitate, pe baza unor seturi de date anuale, care să conțină bilanțul emisiilor totale și al absorbțiilor totale pentru perioada relevantă privind fiecare din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a)-(f), pentru perioada 2021-2025, și la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j), pentru perioada 2026-2030, aplicând normele de contabilizare stabilite în prezentul regulament.

Raportul de conformitate include o evaluare:

- (a) a politicilor și a măsurilor privind posibilele soluții de compromis, inclusiv cel puțin cu alte obiective și strategii de mediu ale Uniunii, cum ar fi cele prevăzute în cel de-al optulea program de acțiune pentru mediu stabilit în Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului (*), în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 și în Comunicarea Comisiei din 11 octombrie 2018 intitulată «O bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu»;

- (b) a modului în care statele membre au ținut seama de principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ» atunci când și-au adoptat politicile și măsurile pentru a-și atinge obiectivul stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) sau a respecta bugetul lor stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (4), în măsura în care acest lucru este relevant;
- (c) a sinergiilor dintre atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, inclusiv a politicilor și măsurilor de reducere a vulnerabilității terenurilor la perturbări naturale și la climă;
- (d) a sinergiilor dintre atenuarea schimbărilor climatice și biodiversitate.

Raportul de conformitate conține, de asemenea, după caz, detalii privind intenția de utiliza flexibilitățile menționate la articolul 11 și cuantumurile aferente, sau privind utilizarea unor astfel de flexibilități și cunctumuri aferente. Statele membre pun rapoartele de conformitate la dispoziția publicului în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(*) Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).”;

- (b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Datele din inventarul emisiilor de gaze cu efect de seră transmise de fiecare stat membru și validate în temeiul articolului 38 din Regulamentul (UE) 2018/1999 pot face obiectul unei ajustări metodologice de către Comisie în cazul în care a avut loc o modificare a metodologiei utilizate de statele membre. Cu toate acestea, astfel de ajustări metodologice, efectuate în scopul evaluării conformității cu obiectivul Uniunii pentru 2030, nu afectează valoarea absorbțiilor nete de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent ca sumă a valorilor absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră, în kt de CO₂ echivalent, în 2030 pentru statele membre care figurează în coloana D din anexa IIa și nici obiectivele din coloana C din anexa respectivă.

(1b) Statele membre care își exprimă intenția de a utiliza flexibilitatea menționată la articolul 13b alineatul (6) descriu, în secțiuni dedicate ale raportului, măsurile luate pentru atenuarea sau inversarea efectelor menționate la articolul 13b alineatul (6) litera (b), precum și efectele observate și preconizate ale măsurilor respective.

(1c) Comisia efectuează o revizuire cuprinzătoare a rapoartelor de conformitate prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, în scopul evaluării conformității cu articolul 4.

În paralel cu respectiva revizuire cuprinzătoare, Comisia evaluează modul în care a fost luat în considerare în temeiul alineatului (1) litera (b) principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ». În acest sens, înainte de prima sa evaluare, Comisia emite orientări privind aplicarea principiului de «a nu prejudicia în mod semnificativ» în sensul prezentului regulament.”

13. La articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 pentru a completa prezentul regulament în vederea stabilirii normelor privind înregistrarea și efectuarea cu precizie a următoarelor operațiuni în registrul Uniunii:

- (a) înregistrarea cantității de emisii și de absorbții pentru fiecare categorie de contabilizare și raportare a terenurilor din fiecare stat membru;
- (b) exercitarea oricărei ajustări metodologice efectuate în temeiul articolului 14 alineatul (1a);
- (c) exercitarea flexibilităților menționate la articolele 12, 13, 13a și 13b; și
- (d) efectuarea unei verificări a conformității în temeiul articolului 13c.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 16a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice instituit prin articolul 44 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1999. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

15. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Revizuirea

(1) Prezentul regulament se revizuieste în mod constant luând în considerare, printre altele:

- (a) evoluțiile internaționale;
- (b) eforturile întreprinse pentru atingerea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris; și
- (c) dreptul Uniunii, inclusiv privind refacerea naturii.

Pe baza constatărilor raportului întocmit în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a rezultatelor evaluării desfășurate în temeiul articolului 13 alineatul (2) litera (b), sau pe baza verificării efectuate în temeiul articolului 37 alineatul (4a) din Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia înaintează propuneri, dacă este cazul, pentru a se asigura că integritatea obiectivului general al Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament și contribuția acestuia la obiectivele Acordului de la Paris sunt respectate.

(2) Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea prezentului regulament, în termen de șase luni de la prima evaluare la nivel global convenită în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris. Raportul se bazează pe cele mai recente date disponibile furnizate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 și pe articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (*). În vederea creșterii necesare a reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor în Uniune, precum și a realizării unei tranziții juste din punct de vedere social și având în vedere necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii, raportul include, după caz, următoarele elemente:

- (a) o evaluare a impactului flexibilităților menționate la articolul 11;
- (b) o evaluare a contribuției prezentului regulament la obiectivul neutralității climatice și la obiectivele climatice intermediare prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119;
- (c) o evaluare a contribuției prezentului regulament la obiectivele Acordului de la Paris;
- (d) o evaluare a impactului social și asupra forței de muncă, inclusiv asupra egalității de gen și a condițiilor de muncă, în statele membre, atât la nivel național, cât și la nivel regional, pe care obligațiile stabilite în prezentul regulament îl au în oricare dintre categoriile de terenuri și în oricare dintre sectoarele care intră sub incidența articolului 2;
- (e) o evaluare a progreselor înregistrate la nivel internațional în ceea ce privește normele care reglementează articolul 6 alineatele (2) și alineatul (4) din Acordul de la Paris și, după caz, propuneri de modificare a prezentului regulament, în special pentru a evita dubla contabilizare și pentru a aplica ajustările corespunzătoare;

- (f) o evaluare a tendințelor actuale și a previziunilor viitoare privind emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră din terenuri cultivate, pașiști și zone umede, precum și a opțiunilor de reglementare pentru a asigura coerența respectivelor tendințe și proiecții cu obiectivul de a realiza reduceri pe termen lung ale emisiilor de gaze cu efect de seră în toate sectoarele economiei, în conformitate cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică și cu obiectivele climatice intermediare ale Uniunii prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119;
- (g) tendințele actuale și previziunile viitoare privind emisiile de gaze cu efect de seră din următoarele categorii de raportare, precum și opțiunile de reglementare pentru a asigura coerența respectivelor tendințe și proiecții cu obiectivul de a realiza reduceri pe termen lung ale emisiilor de gaze cu efect de seră în toate sectoarele economiei, în conformitate cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică și cu obiectivele climatice intermediare ale Uniunii prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119:
- (i) fermentație enterică;
 - (ii) gestionarea gunoiului de grajd;
 - (iii) cultivarea orezului;
 - (iv) soluri agricole;
 - (v) incendierea programată a savanelor;
 - (vi) arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil;
 - (vii) stropire cu var;
 - (viii) aplicarea ureei;
 - (ix) alte îngrășăminte cu conținut de carbon;
 - (x) altele.

Raportul respectiv ține seama, după caz, de efectele structurii de vârstă a pădurilor, inclusiv în cazul în care aceste efecte sunt legate de circumstanțe specifice aferente unui război sau perioadei de după un război, într-un mod solid, fiabil și transparent din punct de vedere științific și în vederea asigurării rezilienței pe termen lung și a capacității de adaptare a pădurilor.

Raportul respectiv poate, de asemenea, după adoptarea unei metodologii de raportare adecvate bazate pe date științifice și pe baza progreselor înregistrate în ceea ce privește raportarea și a celor mai recente informații științifice disponibile, să evalueze fezabilitatea analizei și impactul raportării emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră din sectoare suplimentare, cum ar fi mediul marin și cel de apă dulce, precum și opțiunile de reglementare relevante.

În urma raportului și ținând seama de importanța unei contribuții echitabile a fiecărui sector la obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică și la obiectivele climatice intermediare ale Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1119, Comisia prezintă propuneri legislative, dacă este cazul. În special, propunerile respective pot stabili obiective ale Uniunii și ale statelor membre pentru emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră, ținând seama în mod corespunzător de orice deficit acumulat până în 2030 de fiecare stat membru.

Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice, instituit în temeiul articolului 10a din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (**), (denumit în continuare «Consiliul consultativ»), poate prezenta, din proprie inițiativă, un aviz științific sau poate emite rapoarte privind măsurile Uniunii, obiectivele climatice, nivelurile anuale de emisii și absorbții și flexibilitățile în temeiul prezentului regulament. Comisia ia în considerare avizele și rapoartele relevante ale Consiliului consultativ, în special în ceea ce privește măsurile viitoare care vizează reduceri suplimentare ale emisiilor și creșterea absorbțiilor în subsectoarele vizate de prezentul regulament.

(3) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a unui act legislativ privind un cadru de reglementare al Uniunii pentru certificarea eliminării dioxidului de carbon, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind posibilele beneficii și soluții de compromis în ce privește includerea în domeniul de aplicare al prezentului regulament a produselor de stocare a carbonului cu durată lungă de viață, obținute în mod durabil, care au un efect net pozitiv de sechestrare a carbonului. Raportul evaluează modul în care se pot lua în considerare emisiile și absorbțiile directe și indirecte de gaze cu efect de seră legate de produsele respective, cum ar fi cele rezultate din schimbarea destinației terenurilor și riscurile legate de relocarea emisiilor aferente, precum și posibilele beneficii și

soluții de compromis în ce privește alte obiective de mediu ale Uniunii, în special obiectivele privind biodiversitatea. Dacă este cazul, raportul poate avea în vedere un proces de includere a produselor durabile de stocare a carbonului în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în concordanță cu alte obiective de mediu ale Uniunii, precum și cu Orientările IPCC adoptate de Conferința părților la CCNUSC sau de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris. Raportul Comisiei poate fi însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în consecință.

(*) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 («Legea europeană a climei») (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

(**) Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (JO L 126, 21.5.2009, p. 13)."

16. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament de modificare.
17. Anexa II se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament de modificare.
18. În anexa III, rubrica referitoare la Regatul Unit se elimină.
19. Textul din anexa III la prezentul regulament de modificare se introduce ca anexa IIa.
20. În anexa IV secțiunea C, rubrica referitoare la Regatul Unit se elimină.
21. Anexa VI se modifică în conformitate cu anexa IV la prezentul regulament de modificare.
22. În anexa VII, rubrica referitoare la Regatul Unit se elimină.

Articolul 2

Regulamentul (UE) 2018/1999 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 se adaugă următoarele puncte:

„63. «sistem de informații geografice» înseamnă un sistem informatic care permite captarea, stocarea, analizarea și afișarea informațiilor georeferențiate;

64. «cerere cu informații geospațiale» înseamnă un formular electronic de cerere care include o aplicație informatică bazată pe un sistem de informații geografice care le permite beneficiarilor să declare, prin situarea în spațiu, parcelele agricole ale exploatației și suprafețele neagricole pentru care solicită plăți.”

2. La articolul 4 litera (a) punctul 1, subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) angajamentele și obiectivele naționale ale statului membru privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2018/841;”.

3. La articolul 9 alineatul (2), se adaugă următoarea literă:

„(e) coerența măsurilor de finanțare relevante, inclusiv partea corespunzătoare a veniturilor generate în urma licitării certificatelor EU ETS în temeiul Directivei 2003/87/CE care sunt utilizate pentru exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, sprijinul din partea Uniunii și utilizarea fondurilor Uniunii, cum ar fi instrumentele politicii agricole comune, politicile și măsurile, în ceea ce privește îndeplinirea angajamentelor, a obiectivelor și a bugetelor statelor membre stabilite în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841.”

4. La articolul 26 alineatul (6), se adaugă următoarea literă:

„(c) a modifica partea 3 din anexa V pentru a actualiza lista categoriilor în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii.”

5. La articolul 37 se introduce următorul alineat:

„(4a) În cazul în care, în cursul verificării inițiale efectuate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol, Comisia constată o diferență între media anuală a absorbțiilor nete din anii menționați la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/841 raportată de orice stat membru în 2020 și 2023 sau în transmiterea ulterioară a inventarului de gaze cu efect de seră care este mai mare de 500 kt CO₂ echivalent, Comisia verifică:

- (a) transparența, exactitatea, coerența, comparabilitatea și caracterul complet al informațiilor prezentate; și
- (b) că raportarea LULUCF este efectuată în conformitate cu documentația care cuprinde orientările CCONUSC sau cu normele Uniunii.

Comisia pune la dispoziția publicului rezultatele verificării respective.”

6. Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) În 2025, Comisia efectuează o revizuire cuprinzătoare a datelor din inventarele naționale prezentate de statele membre în temeiul articolului 26 alineatul (4) din prezentul regulament, pentru a stabili obiectivele anuale de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră ale statelor membre în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/841 și pentru a stabili nivelurile anuale de emisii alocate ale statelor membre în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/842.”

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Revizuirea cuprinzătoare menționată la alineatele (1) și (1a) include:”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) La finalizarea revizuirii cuprinzătoare efectuate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, Comisia determină, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, suma totală a emisiilor pentru anii relevanți, care rezultă din datele de inventar corectate, pentru fiecare stat membru, separate în date privind emisiile relevante pentru articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/842 și date privind emisiile menționate în partea 1 litera (c) din anexa V la prezentul regulament, și determină suma totală a emisiilor și a absorbțiilor relevante pentru articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841.”

7. Anexa V se modifică în conformitate cu anexa V la prezentul regulament de modificare.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 19 aprilie 2023.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
J. ROSWALL

ANEXA I

În anexa I la Regulamentul (UE) 2018/841, secțiunea B se înlocuiește cu următorul text:

„B. Rezervoare de carbon astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (4):

- (a) biomasă vie;
- (b) litieră ⁽¹⁾;
- (c) lemn mort¹;
- (d) materie organică moartă ⁽²⁾;
- (e) soluri minerale;
- (f) soluri organice;
- (g) produse lemnoase recoltate din categoriile de contabilizare a terenurilor de terenuri împădurite și de terenuri forestiere gestionate.”

⁽¹⁾ Se aplică numai terenurilor împădurite și terenurilor forestiere gestionate.

⁽²⁾ Se aplică numai terenurilor despădurite, terenurilor cultivate gestionate, pajiștilor gestionate și zonelor umede gestionate.

ANEXA II

Anexa II la Regulamentul (UE) 2018/841 se modifică după cum urmează:

1. Rubricile referitoare la Spania, Slovenia și Finlanda se înlocuiesc cu următorul text:

„Stat membru	Suprafața (ha)	Proiecția coroanelor arborilor (%)	Înălțimea arborilor (m)
Spania	1,0	20 După prezentarea inventarului gazelor cu efect de seră în 2028: 10	3
Slovenia	0,25	10	5
Finlanda	0,25	10	5”

2. Rubrica referitoare la Regatul Unit se elimină.

—

ANEXA III

„ANEXA IIa

Obiectivul Uniunii (coloana D), datele medii din inventarul gazelor cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018 (coloana B) și obiectivele naționale ale statelor membre (coloana C) menționate la articolul 4 alineatul (3) care trebuie atinse în 2030

A	B	C	D
Stat membru	Datele medii din inventarul gazelor cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018 (kt de CO ₂ echivalent), raportarea 2020	Obiectivele statelor membre pentru 2030 (kt de CO ₂ echivalent)	Valoarea absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră (kt de CO ₂ echivalent) în 2030, raportarea 2020 (coloanele B + C)
Belgia	- 1 032	- 320	- 1 352
Bulgaria	- 8 554	- 1 163	- 9 718
Republica Cehă	- 401	- 827	- 1 228
Danemarca	5 779	- 441	5 338
Germania	- 27 089	- 3 751	- 30 840
Estonia	- 2 112	- 434	- 2 545
Irlanda	4 354	- 626	3 728
Grecia	- 3 219	- 1 154	- 4 373
Spania	- 38 326	- 5 309	- 43 635
Franța	- 27 353	- 6 693	- 34 046
Croația	- 4 933	- 593	- 5 527
Italia	- 32 599	- 3 158	- 35 758
Cipru	- 289	- 63	- 352
Letonia	- 6	- 639	- 644
Lituania	- 3 972	- 661	- 4 633
Luxemburg	- 376	- 27	- 403
Ungaria	- 4 791	- 934	- 5 724
Malta	4	- 2	2
Țările de Jos	4 958	- 435	4 523
Austria	- 4 771	- 879	- 5 650
Polonia	- 34 820	- 3 278	- 38 098
Portugalia	- 390	- 968	- 1 358
România	- 23 285	- 2 380	- 25 665
Slovenia	67	- 212	- 146
Slovacia	- 6 317	- 504	- 6 821
Finlanda	- 14 865	- 2 889	- 17 754
Suedia	- 43 366	- 3 955	- 47 321
UE-27/Uniunea	- 267 704	- 42 296	- 310 000”

ANEXA IV

Anexa VI la Regulamentul (UE) 2018/841 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) estimările totale anuale ale emisiilor pentru tipurile de perturbări naturale respective pe perioada 2001-2020, enumerate pe categorii de contabilizare a terenurilor în perioada 2021-2025 și pe categorii de raportare privind terenurile în perioada 2026-2030;”;

(b) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. După calcularea nivelului de fond conform punctului 2 din prezenta anexă, în cazul în care cantitatea de emisii, într-un anumit an din perioada 2021-2025 pentru categoriile de contabilizare a terenurilor împădurite și a terenurilor forestiere gestionate, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 alineatul (1), depășește nivelul de fond plus o marjă, cantitatea de emisii care depășește nivelul de fond poate fi exclusă în conformitate cu articolul 10. Marja este egală cu o cotă de probabilitate de 95 %.”;

(c) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Următoarele emisii nu sunt excluse în aplicarea articolului 10:

- (a) emisiile rezultate din activități de recoltare și de exploatare forestieră de recuperare care s-au desfășurat pe teren după ce au avut loc perturbări naturale;
- (b) emisiile rezultate din incendierile programate care s-au desfășurat pe teren în orice an din perioada 2021-2025;
- (c) emisiile provenite de pe terenuri care au fost supuse despăduririi după ce au avut loc perturbări naturale.”;

(d) punctul 5 se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se elimină;

(ii) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) dovada că, până la finalul perioadei 2021-2025, nu au avut loc despăduriri pe terenurile care au fost afectate de perturbări naturale și cu privire la care emisiile au fost excluse de la contabilizare;

(c) o descriere a metodelor și criteriilor verificabile care urmează a fi folosite pentru identificarea despăduririi pe terenurile respective în anii ulterioari din perioada 2021-2025;”;

(iii) literele (d) și (e) se elimină;

(e) se adaugă următorul punct:

„6. Cerințele referitoare la informații în temeiul articolului 10 alineatul (2) și al articolelor 13 și 13b includ următoarele:

- (a) identificarea tuturor suprafețelor de teren afectate de perturbări naturale în anul respectiv, incluzând poziția lor geografică, perioada și tipurile de perturbări naturale;
- (b) dacă este posibil, o descriere a măsurilor pe care le-a luat statul membru pentru prevenirea sau limitarea impactului perturbărilor naturale respective;
- (c) dacă este posibil, o descriere a măsurilor pe care le-a luat statul membru pentru reabilitarea terenurilor afectate de perturbările naturale respective.”

ANEXA V

În anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999, partea 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Partea 3**Metodologii pentru monitorizarea și raportarea în sectorul LULUCF**

Pentru monitorizarea și raportarea în sectorul LULUCF, statele membre utilizează date explicite la nivel geografic privind transformarea destinației terenurilor în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES. Comisia oferă sprijin și asistență adecvate statelor membre pentru a asigura coerența și transparența datelor colectate. Statele membre sunt încurajate să exploreze sinergiile și oportunitățile de consolidare a raportării cu alte domenii de politică relevante și să depună eforturi pentru a realiza inventare ale gazelor cu efect de seră care să permită interoperabilitatea cu bazele de date electronice și cu sistemele de informații geografice relevante, inclusiv:

- (a) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor pe terenuri cu stocuri mari de carbon, astfel cum sunt definite la articolul 29 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001;
- (b) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor care fac obiectul protecției, definit ca teren care se încadrează în una sau mai multe dintre următoarele categorii:
 - terenuri bogate în biodiversitate, astfel cum sunt definite la articolul 29 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/2001;
 - siturile de importanță comunitară adoptate și ariile speciale de conservare desemnate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului (*) și unitățile terestre din afara celor care fac obiectul măsurilor de protecție și de conservare în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (2) din directiva respectivă în vederea îndeplinirii obiectivelor de conservare a siturilor;
 - ariile de reproducere și de odihnă ale speciilor enumerate în anexa IV la Directiva 92/43/CEE care fac obiectul măsurilor de protecție prevăzute la articolul 12 din directiva respectivă;
 - habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și habitatele speciilor enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE care se găsesc în afara siturilor de importanță comunitară sau a ariilor speciale de conservare și care contribuie la atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a habitatelor și speciilor respective în temeiul articolului 2 din directiva respectivă sau care pot face obiectul unor măsuri preventive și de remediere în temeiul Directivei 2004/35/CE (**);
 - ariile de protecție specială clasificate în temeiul articolului 4 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului (***) și unitățile de teren din afara celor care fac obiectul unor măsuri de protecție și de conservare în temeiul articolului 4 din Directiva 2009/147/CE și al articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE în vederea îndeplinirii obiectivelor de conservare a siturilor;
 - unitățile de teren care fac obiectul unor măsuri de conservare a păsărilor declarate ca nefiind în stare de siguranță în temeiul articolului 12 din Directiva 2009/147/CE pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 4 alineatul (4) a doua teză din directiva respectivă de a depune eforturi pentru a evita poluarea sau deteriorarea habitatelor sau pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 3 din directiva respectivă de a conserva și menține o diversitate și o suprafață pentru habitate suficiente pentru speciile de păsări;
 - orice alte habitate pe care statul membru le desemnează în scopuri echivalente cu cele prevăzute în Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE;
 - unitățile de teren care fac obiectul măsurilor necesare pentru protejarea și asigurarea nedeteriorării stării ecologice a corpurilor de apă de suprafață menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (****);
 - zonele inundabile naturale sau zonele de retenție a apelor din inundații protejate de statele membre în ceea ce privește gestionarea riscului de inundații în temeiul Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*****);
 - zonele protejate desemnate de statele membre în vederea atingerii obiectivelor privind zonele protejate;

- (c) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor care fac obiectul refacerii, definit ca teren care se încadrează în una sau mai multe dintre următoarele categorii:
- siturile de importanță comunitară, ariile speciale de conservare și ariile de protecție specială, astfel cum sunt descrise la litera (b), împreună cu unitățile de teren din afara acestora care au fost identificate ca necesitând măsuri de refacere sau măsuri compensatorii care vizează îndeplinirea obiectivelor de conservare a siturilor;
 - habitatele speciilor de păsări sălbatice menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2009/147/CE sau enumerate în anexa I la aceasta, care se găsesc în afara ariilor de protecție specială și care au fost identificate ca necesitând măsuri de refacere în sensul Directivei 2009/147/CE;
 - habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și habitatele speciilor enumerate în anexa II la directiva menționată care se află în afara siturilor de importanță comunitară sau a ariilor speciale de conservare și care sunt identificate ca necesitând măsuri de refacere în scopul atingerii unui stadiu corespunzător de conservare în temeiul Directivei 92/43/CEE sau identificate ca necesitând măsuri de remediere în sensul articolului 6 din Directiva 2004/35/CE;
 - zonele identificate ca având nevoie de refacere sau cele care fac obiectul unor măsuri pentru asigurarea nedeteriorării în cadrul unui plan de refacere a naturii aplicabil într-un stat membru;
 - unitățile de teren care fac obiectul măsurilor necesare pentru readucerea la o stare ecologică bună a corpurilor de apă de suprafață menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2000/60/CE sau al măsurilor necesare pentru readucerea corpurilor respective la o stare ecologică foarte bună, în cazul în care legea impune acest lucru;
 - unitățile de teren care fac obiectul măsurilor pentru recrearea și refacerea zonelor umede, astfel cum se menționează în partea B punctul (vii) din anexa VI la Directiva 2000/60/CE;
 - zonele care necesită refacerea ecosistemelor astfel încât să se obțină o stare bună a ecosistemului în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului (*****);
- (d) un sistem de monitorizare a următoarelor unități privind destinația terenurilor cu risc climatic ridicat:
- zonele care fac obiectul compensării în temeiul articolului 13b alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) 2018/841;
 - zonele menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2007/60/CE;
 - domeniile identificate în strategia națională de adaptare a statelor membre cu riscuri naturale și provocate de om ridicate, care fac obiectul unor măsuri de reducere a riscurilor de dezastre legate de schimbările climatice;
- (e) un sistem de monitorizare a stocurilor de carbon din sol, utilizând, printre altele, seturile de date anuale furnizate de Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor (LUCAS).

Inventarul gazelor cu efect de seră trebuie să permită schimbul și integrarea de date între bazele de date electronice și sistemele de informații geografice, pentru a facilita comparabilitatea și accesibilitatea publică a acestora.

Pentru perioada 2021-2025, statele membre utilizează cel puțin metodologii de nivel 1 în conformitate cu orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale GES, cu excepția unui rezervor de carbon care reprezintă cel puțin 25 % din emisiile sau absorbțiile dintr-o categorie de surse sau de absorbanți ce constituie o prioritate în sistemul național de inventariere al unui stat membru, deoarece estimarea sa are o influență semnificativă asupra inventarului total de GES al unei țări în ceea ce privește nivelul absolut al emisiilor și absorbțiilor, tendința înregistrată la nivelul emisiilor și al absorbțiilor sau incertitudinea emisiilor și a absorbțiilor din categoriile de destinație a terenurilor, caz în care sunt utilizate cel puțin metodologiile de nivel 2 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

Începând cu prezentarea inventarului gazelor cu efect de seră din 2028, statele membre utilizează cel puțin metodologiile de nivel 2 în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale de GES, în timp ce statele membre, cât mai curând posibil și cel târziu începând cu prezentarea inventarului gazelor cu efect de seră din 2030, aplică metodologia de nivel 3, în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES, pentru toate estimările emisiilor și absorbțiilor de carbon care se încadrează în zone cu stocuri mari de unități privind destinația terenurilor menționate la litera (a), în zone cu unități privind destinația terenurilor aflate sub protecție sau în curs de refacere menționate la literele (b) și (c) și în zone cu unități privind destinația terenurilor cu risc climatic viitor ridicat, menționate la litera (d).

În pofida paragrafului anterior, în cazul în care o zonă din oricare dintre categoriile enumerate la literele (a)-(d) reprezintă mai puțin de 1 % din suprafața de teren gestionat raportată de statul membru, statele membre utilizează cel puțin metodologiile de nivel 2 în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

-
- (*) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).
 - (**) Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).
 - (***) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).
 - (****) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).
 - (*****) Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO L 288, 6.11.2007, p. 27).
 - (*****) Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).”
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2023/840 AL COMISIEI

din 25 noiembrie 2022

de completare a Regulamentului (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metodologia de calcul și de menținere a cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, de utilizat în conformitate cu articolul 9 alineatul (14) din regulamentul respectiv

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (15) al patrulea paragraf,

întrucât:

- (1) Cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate care urmează să fie utilizate de CPC-urile care întâmpină dificultăți ar trebui să fie stabilit ținând seama de caracteristicile individuale ale fiecărei CPC.
- (2) Prin urmare, metodologia de calcul al cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate care urmează să fie utilizate de o CPC în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată ar trebui să permită efectuarea unei distincții între CPC-urile cu un profil de risc complex în cazul cărora cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ar trebui să fie mai mare și CPC-urile cu profiluri de risc mai puțin complexe sau cu o gestionare mai prudentă a riscurilor în cazul cărora cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ar trebui să fie mai mic.
- (3) Metodologia de calcul al cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate care urmează să fie utilizate de o contraparte centrală în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată ar trebui să conțină parametri suficient de clari și obiectivi pentru a evita dificultățile de evaluare și ar trebui să permită aplicarea consecventă la nivelul tuturor CPC-urilor. De asemenea, cu ajutorul parametrilor respectivi ar trebui să se poată adapta cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate la structura și organizarea internă a CPC-ului, la natura, obiectul și complexitatea activităților sale, precum și la structura stimulentei pentru acționari, conducere și membri compensatori și pentru clienții respectivilor membri compensatori. Fiecărui parametru ar trebui să i se atribuie o valoare exprimată în puncte procentuale. Prin însumarea tuturor parametrilor ar trebui să se obțină nivelul procentual al capitalului bazat pe risc al CPC-ului utilizat drept cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate care urmează să fie utilizate de contrapărțile centrale în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată.

(¹) JO L 22, 22.1.2021, p. 1.

- (4) Pentru a ține seama de structura și de organizarea internă a CPC-ului, precum și de natura, obiectul și complexitatea activităților sale, o CPC ar trebui să evalueze natura și complexitatea claselor de active compensate, numărul și complexitatea interdependențelor sale cu alte infrastructuri ale pieței financiare și cu alte instituții financiare, eficiența organizării sale interne, soliditatea cadrului său de gestionare a riscurilor și numărul de măsuri de remediere semnificative în curs în urma constatărilor autorității competente a CPC.
- (5) Pentru a ține seama de structura stimulentei pentru acționarii, conducerea și membrii compensatori ai CPC-urilor și pentru clienții membrilor compensatori, o CPC ar trebui să evalueze riscurile legate de participațiile directe sau indirecte și de structura capitalului, stimulentele financiare integrate în remunerația conducerii superioare a CPC, precum și gradul de implicare a membrilor compensatori și a clienților în guvernarea riscurilor CPC.
- (6) CPC-urile ar trebui să revizuiască periodic quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate pentru a se asigura că respectivul quantum se menține la un nivel adecvat, inclusiv în urma unei modificări semnificative a cerințelor de capital bazate pe risc ale unei CPC, calculate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (^(?)).
- (7) Pentru a evita sarcinile inutile, o CPC nu ar trebui să aibă obligația de a efectua calculul pe baza parametrilor specifici ai metodologiei în cazul în care decide să aplice în mod voluntar quantumul maxim suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate de 25 %.
- (8) Este important ca, în situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată, quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate să fie alocat în mod echitabil. CPC-urile care au creat mai multe fonduri de garantare pentru diferitele categorii de instrumente financiare pe care le compensează ar trebui, prin urmare, să aloce fiecărui fond de garantare quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, proporțional cu dimensiunea fondului. În situațiile care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, întregul quantum suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ar trebui să fie disponibil pentru a acoperi pierderile.
- (9) Quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate care urmează să fie utilizate de contrapărțile centrale în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată ar trebui să reflecte importanța relativă a diferiților parametri care reflectă organizarea internă a CPC-ului, natura, obiectul și complexitatea activităților sale, precum și structura stimulentei de care dispun părțile interesate pentru a promova gestionarea adecvată a riscurilor. Prin urmare, fără a aduce atingere procentelor minime și maxime care urmează să fie aplicate pentru determinarea quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, calculul procentajului care urmează să fie aplicat pentru determinarea quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ar trebui să fie suma cumulată a tuturor punctelor procentuale atribuite fiecărui parametru. Procentul care se va aplica în cazul fiecărui parametru ar trebui să fie suma indicatorilor cantitativi relevanți. Ar trebui să se atribuie un interval larg pentru indicatorii cantitativi în cazul celor mai semnificativi parametri din evaluarea riscurilor și a complexității unei CPC, iar pentru parametrii care se referă la un aspect specific al riscului CPC ar trebui să se atribuie un interval mai restrâns.
- (10) Metodologia de menținere a quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ar trebui să permită CPC-urilor să atenueze impactul cerinței privind astfel de resurse suplimentare, permițându-le să investească resursele suplimentare respective în alte active decât cele avute în vedere în politica de investiții a CPC-urilor menționată la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu condiția ca respectivele CPC-uri să pună în aplicare procedurile adecvate pentru aplicarea măsurilor de redresare care să atenueze riscul ca astfel de active să nu fie disponibile imediat.
- (11) Este necesar să se atenueze impactul quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate asupra CPC-urilor. Posibilitățile de investiții ale CPC-urilor pentru menținerea quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ar trebui, prin urmare, să fie parțial aliniate la lista activelor eligibile drept garanții pe care CPC-urile le acceptă de la membrii compensatori. Această abordare ar garanta în continuare faptul că CPC-urile dispun de cadrul și de procedurile adecvate pentru a gestiona riscurile asociate respectivelor active și lichidarea lor în perioade de criză. Însă, unele active care sunt eligibile drept garanții ar trebui să fie în continuare excluse din lista investițiilor eligibile, deoarece nu pot fi considerate suficient de lichide sau ar expune resursele proprii ale CPC-ului la un risc de credit și de piață excesiv, neputând astfel fi considerate drept adecvate pentru investițiile unei CPC.

(?) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (12) În cazul în care quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate investite în alte active decât cele menționate la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu este disponibil imediat, CPC-urile ar trebui, în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, să aducă acest fapt la cunoștința autorității competente și a membrilor compensatori. În acest caz, CPC-urile ar trebui să aibă dreptul să acopere quantumul suplimentar indisponibil din resursele proprii dedicate prefinanțate, solicitând contribuții financiare de la membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Contribuțiile respective ar trebui alocate în mod echitabil și proporțional.
- (13) CPC-urile ar trebui să ramburseze membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată contribuția financiară pe care respectivii membri compensatori au acordat-o pentru a acoperi quantumul suplimentar indisponibil din resursele proprii dedicate prefinanțate. Pentru a limita expunerea membrilor compensatori ai CPC-urilor care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și pentru a se asigura că aceștia sunt în măsură să suporte orice contribuții viitoare în numerar, rambursarea ar trebui să fie efectuată într-un interval de timp rezonabil, în numerar și în aceeași monedă în care a fost acordată contribuția financiară. Plata rambursării ar trebui să se facă numai după ce CPC-urile și-au îndeplinit celelalte obligații de plată. În cazul în care rambursarea nu este efectuată într-un interval de timp rezonabil, CPC-urile ar trebui, ca stimulent pentru recuperarea quantumurilor datorate, să aibă obligația de a plăti o dobândă anuală pentru quantumurile respective.
- (14) Pentru a menține competitivitatea pe plan internațional a CPC-urilor din Uniune, atunci când a elaborat proiectele de standarde tehnice de reglementare, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) a analizat normele aplicabile CPC-urilor din țări terțe și practicile acestora, precum și evoluțiile internaționale în ceea ce privește redresarea și rezoluția CPC-urilor. Pe baza analizelor respective, ESMA a concluzionat că metodologia propusă pentru calculul quantumurilor suplimentare din resursele proprii dedicate prefinanțate pentru CPC-urile din Uniune nu ar trebui să afecteze în mod negativ competitivitatea CPC-urilor din Uniune care sunt active pe plan internațional.
- (15) Prezentul regulament are la bază proiectele de standarde tehnice de reglementare înaintate Comisiei de către ESMA.
- (16) ESMA a elaborat proiectele de standarde tehnice în cooperare cu Autoritatea Bancară Europeană și după consultarea Sistemului European al Băncilor Centrale. În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Calcularea și alocarea quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ale CPC-ului

- (1) CPC-urile trebuie să calculeze quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate menționat la articolul 9 alineatul (14) din Regulamentul (UE) 2021/23 prin înmulțirea cerințelor de capital bazate pe risc calculate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 152/2013 al Comisiei ⁽⁴⁾ cu nivelul procentual „P” al quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ale CPC-urilor, determinat în conformitate cu articolul 2.
- (2) După fiecare modificare semnificativă a cerințelor de capital bazate pe risc, calculate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, și cel puțin o dată pe an, CPC-urile trebuie să reexamineze stabilirea nivelului procentual și a quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate calculate în conformitate cu alineatul (1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 152/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind cerințele de capital pentru contrapărțile centrale (JO L 52, 23.2.2013, p. 37).

(3) CPC-urile care decid să aplice în mod voluntar procentul maxim de 25 % pentru a calcula cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate menționat la articolul 9 alineatul (14) din Regulamentul (UE) 2021/23 nu au obligația să stabilească nivelul procentual menționat la articolul 2 din prezentul regulament.

(4) CPC-urile care au creat mai multe fonduri de garantare pentru diferitele categorii de instrumente financiare pe care le compensează trebuie să aloce fiecărui fond de garantare cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, calculat în conformitate cu alineatul (1), proporțional cu dimensiunea fiecărui fond de garantare. CPC-urile trebuie să indice alocarea separat în bilanțurile lor. CPC-urile trebuie să utilizeze cuantumul suplimentar alocate unui fond de garantare pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată care apar pe segmentele de piață la care se referă respectivul fond de garantare. În cazul unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, CPC-urile trebuie să aloce totalitatea cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, calculat în conformitate cu alineatul (1), pentru acoperirea pierderilor suferite ca urmare a situației care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată.

Articolul 2

Stabilirea nivelului procentual al cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ale CPC-ului

CPC-urile trebuie să își calculeze nivelul procentual al cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate menționat la articolul 1 alineatul (1) în conformitate cu formulele din anexă.

Articolul 3

Menținerea cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ale CPC-urilor

(1) Dacă cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate scade sub cuantumul suplimentar necesar calculat în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) și dacă există reduceri subsecvente ale cuantumului suplimentar respectiv, CPC-urile trebuie să notifice acest lucru de îndată în scris autorității competente. Notificarea scrisă respectivă trebuie să prezinte în detaliu cuantumul suplimentar rămas din resursele proprii dedicate prefinanțate și să indice autorității competente dacă se preconizează o reducere ulterioară a cuantumului respectiv în termen de cinci zile lucrătoare de la notificarea respectivă. În notificarea scrisă trebuie să se precizeze, de asemenea, motivul pentru care cuantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate a scăzut sub cuantumul suplimentar necesar și să se descrie pe larg măsurile de reconstituire a cuantumului respectiv și calendarul acestora.

(2) CPC-urile trebuie să utilizeze numai cuantumul rezidual al cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate în sensul articolului 9 alineatul (14) din Regulamentul (UE) 2021/23 în cazul în care survine o situație ulterioară de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către unul sau mai mulți membri compensatori ori un eveniment care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată înainte ca CPC în cauză să fi reconstituit integral cuantumul suplimentar al resurselor proprii dedicate prefinanțate, calculat în conformitate cu articolul 1 alineatul (1).

(3) CPC-urile trebuie să reconstituie cuantumul suplimentar al resurselor proprii dedicate prefinanțate în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la prima notificare scrisă menționată la alineatul (1).

(4) În cazul în care nivelul procentual stabilit în conformitate cu articolul 2 este mai mare de 10 %, CPC-urile pot investi partea cuantumului suplimentar necesar din resursele proprii dedicate prefinanțate care depășește nivelul de 10 % în aur și în instrumente financiare considerate a fi garanții foarte lichide în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu condiția ca:

- (a) activele respective să fie incluse în politica CPC-urilor în materie de garanții;
- (b) activele respective să nu fie garanții bancare, instrumente financiare derivate sau titluri de capital;
- (c) CPC-urile în cauză să fi instituit procedurile prevăzute la articolele 4 și 5 din prezentul regulament.

*Articolul 4***Procedura de aplicare a măsurilor de redresare în cazul în care quantumul suplimentar nu este disponibil imediat**

(1) CPC-urile trebuie să aducă imediat la cunoștința autorității competente și a membrilor compensatori faptul că, în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, calculat în conformitate cu articolul 1, nu este disponibil imediat. De asemenea, CPC-urile trebuie să furnizeze autorității competente și membrilor compensatori o descriere detaliată a quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate care nu este disponibil, precum și a motivului acestei indisponibilități.

(2) În cazul în care, în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, CPC-urile colectează resurse financiare de la membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, quantumul trebuie să fie egal cu quantumul suplimentar indisponibil din resursele proprii dedicate prefinanțate, iar CPC-urile în cauză trebuie să distribuie quantumul respectiv membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată proporțional cu contribuțiile lor la fondul de garantare.

*Articolul 5***Procedura de compensare a membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care au furnizat o contribuție financiară atunci când quantumul suplimentar nu a fost disponibil imediat**

(1) CPC-urile trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a efectua rambursarea către membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care au contribuit financiar la CPC în conformitate cu articolul 4 alineatul (2). CPC-urile trebuie să efectueze acest demers prin monetizarea activelor utilizate pentru a investi quantumul suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, calculat în conformitate cu articolul 1 alineatul (1), în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la notificarea indisponibilității fondurilor menționate la articolul 4 alineatul (1).

(2) Sub rezerva alineatului (4), CPC-urile trebuie să efectueze rambursarea către membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată într-un termen rezonabil și să continue până când sunt rambursate toate quantumurile.

(3) Rambursarea tuturor quantumurilor datorate membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată trebuie să se efectueze în numerar, în aceeași monedă în care membrul compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată a contribuit financiar la CPC.

(4) CPC-urile trebuie să plătească membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată quantumurile datorate după ce au avut loc toate acțiunile următoare:

- (a) costurile operaționale au fost acoperite;
- (b) toate datoriile scadente și exigibile au fost plătite;
- (c) toate despăgubirile care trebuiau plătite în termenul stabilit la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2023/450 al Comisiei ⁽⁵⁾ au fost plătite.

(5) CPC-urile trebuie să plătească o dobândă anuală la quantumurile datorate în cazul în care termenul de rambursare integrală este mai mare de 120 de zile lucrătoare de la data măsurii de redresare inițială care a necesitat contribuția financiară a membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Rata dobânzii trebuie stabilită la nivelul ratei dobânzii penalizatoare calculată în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2023/450 al Comisiei din 25 noiembrie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează ordinea în care CPC-urile trebuie să plătească despăgubirile menționate la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/23, numărul maxim de ani în care CPC-urile respective trebuie să utilizeze o parte din profiturile lor anuale pentru astfel de plăți către posesorii de instrumente care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC și cota maximă din aceste profituri care urmează să fie utilizată pentru plățile respective (JO L 67, 3.3.2023.p. 5).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziilor nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

*Articolul 6***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 noiembrie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

1. Instrucțiuni generale

Nivelul procentual al cuantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate ale unei CPC menționat la articolul 1 alineatul (1) se calculează de către CPC în conformitate cu următoarea formulă:

$$P = \max(10 \% ; \min(25 \% ; \sum_{i=1}^5 A_i + \sum_{i=1}^3 B_i))$$

unde:

„A” = parametrii A_1 până la A_5 pe care CPC îi calculează în conformitate cu secțiunile 2-6 din prezenta anexă;

„B” = parametrii B_1 până la B_3 pe care CPC îi calculează în conformitate cu secțiunile 7-9 din prezenta anexă.

Parametrii A_1 - A_5 reflectă structura, organizarea internă, precum și natura, obiectul și complexitatea activităților unei CPC, iar parametrii B_1 - B_3 reflectă structura stimulentei pentru acționarii, conducerea și membrii compensatori ai CPC-ului, inclusiv pentru clienții respectivilor membri compensatori.

Nivelul procentual final (P) se rotunjește la cel mai apropiat număr întreg.

2. Natura și complexitatea claselor de active compensate

Parametrul A_1 se referă la natura și complexitatea claselor de active compensate. Parametrul A_1 variază între 1 % și 7 %. Parametrul A_1 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$A_1 = I_{assets} + I_{FX} + I_{settl}$$

unde:

I_{assets} reflectă numărul diferitelor clase de active compensate de CPC. Valoarea I_{assets} se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{assets} = 0,01 \times \min(5, N_{assets}),$$

unde N_{assets} = numărul diferitelor clase de active compensate de CPC;

I_{FX} reflectă numărul monedelor compensate de CPC. Valoarea I_{FX} este de 1 % în cazul în care CPC compensează active denumite în mai multe monede sau oferă decontare în mai multe monede și de 0 % în caz contrar;

I_{settl} reflectă modul de decontare a instrumentelor financiare derivate. Valoarea I_{settl} este de 1 % în cazul în care CPC oferă decontarea fizică a contractelor derivate și de 0 % în caz contrar.

3. Relațiile și interdependențele CPC-ului cu alte infrastructuri ale pieței financiare și cu alte instituții financiare

Parametrul A_2 se referă la relațiile și interdependențele CPC-ului cu alte infrastructuri ale pieței financiare și cu alte instituții financiare. Parametrul A_2 variază între 0 % și 2 %. Parametrul A_2 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$A_2 = I_{FMI} + I_{CMs}$$

unde:

I_{FMI} reflectă numărul de interdependențe. Valoarea I_{FMI} este de 1 % în cazul în care CPC are mai mult de cinci interdependențe cu locurile de tranzacționare, sistemele de plăți și sistemele de decontare și 0 % în caz contrar;

I_{CMs} reflectă concentrarea membrilor compensatori ai CPC. Valoarea I_{CMs} este de 1 % în cazul în care primii cinci membri compensatori ai CPC-ului reprezintă peste 40 % din totalul resurselor prefinanțate ale CPC-ului, agregate pentru toate serviciile și fondurile de garantare, și 0 % în caz contrar. CPC determină ponderea resurselor primilor cinci membri compensatori pe baza unei medii anuale.

4. Organizarea internă a CPC

Parametrul A_3 se referă la eficiența organizării interne a CPC. Valoarea A_3 variază între 0 % și 5 %. Parametrul A_3 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$A_3 = I_{RiskCo} + I_{reporting} + I_{Riskstaff}$$

unde:

I_{RiskCo} reflectă interacțiunea dintre consiliul de administrație și comitetul de risc instituit în temeiul articolului 28 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Valoarea I_{RiskCo} este de 2 % în cazul în care în ultimii 3 ani consiliul de administrație al CPC a luat mai mult de 3 decizii de a nu da curs recomandării comitetului de risc sau poziției recomandate de acesta și 0 % în caz contrar;

$I_{reporting}$ reflectă nivelul de raportare pentru validarea modelului. Valoarea $I_{reporting}$ este de 0 % în cazul în care validarea modelului este independentă din punct de vedere structural de dezvoltarea modelului și 1 % în caz contrar;

$I_{Riskstaff}$ reflectă proporția personalului alocat funcției de gestionare a riscurilor. Valoarea $I_{Riskstaff}$ este cuprinsă între 0 % și 2 % și se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{Riskstaff} = \max\left(0; 0,02 \times \left(1 - \left(\frac{1}{0,2}\right)^{P_{risk}}\right)\right),$$

unde P_{risk} = proporția echivalentului normă întregă alocat pentru gestionarea riscurilor ca parte din totalul echivalentului normă întregă al CPC-ului, inclusiv funcțiile externalizate. Valoarea $I_{Riskstaff}$ este de 2 % atunci când P_{risk} este 0 % și 0 % atunci când P_{risk} este de 20 %.

5. Soliditatea cadrului de gestionare a riscurilor al CPC

Parametrul A_4 se referă la soliditatea cadrului de gestionare a riscurilor al CPC. Valoarea A_4 variază între 0 % și 8 %. Parametrul A_4 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$A_4 = I_{BT} + I_{incident} + I_{payments}$$

unde:

I_{BT} reflectă caracterul adecvat al marjelor CPC, astfel cum au fost evaluate prin testele *ex post*. Valoarea I_{BT} este cuprinsă între 0 % și 4 % și se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{BT} = 0,04 \times P_{BT},$$

unde P_{BT} = procentul din conturile de compensare ale CPC, calculat ca numărul de conturi de compensare care îndeplinesc criteriul comparativ cu numărul total de conturi de compensare ale CPC, pentru care rezultatele testelor *ex post* privind marja se situează sub cerința minimă EMIR, astfel cum este prevăzută la articolul 24 din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei ⁽¹⁾ în ultimele 12 luni. Valoarea I_{BT} este de 4 %, atunci când P_{BT} este de 100 %;

$I_{incident}$ reflectă soliditatea operațională a CPC, pe baza numărului de incidente legate de tranzacții. Valoarea $I_{incident}$ este cuprinsă între 0 % și 2 % și se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{incident} = 0,02 \times \min\left(1; \frac{N_{days}}{10}\right),$$

unde N_{days} = numărul de zile în care CPC nu a fost în măsură să proceseze noi tranzacții timp de 2 ore sau mai mult în ultimele 12 luni. Valoarea $I_{incident}$ este de 2 % atunci când $N_{days} = 10$ zile;

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind cerințele pentru contrapărțile centrale (JO L 52, 23.2.2013, p. 41).

$I_{payments}$ reflectă soliditatea operațională a CPC, pe baza numărului de incidente de plată. Valoarea $I_{payments}$ trebuie să fie cuprinsă între 0 % și 2 % și se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{payments} = 0,02 \times \min\left(1; \frac{N_{days}}{10}\right),$$

unde N_{days} = numărul de zile în care CPC nu a fost în măsură să proceseze sau să încaseze plăți timp de 2 ore sau mai mult în ultimele 12 luni. Valoarea $I_{payments}$ este de 2 % atunci când $N_{days} = 10$ zile.

6. Măsurile de remediere în curs ca urmare a constatărilor autorității competente a CPC

Parametrul A_5 se referă la numărul de măsuri de remediere semnificative în curs ca urmare a constatărilor autorității competente a CPC. Valoarea A_5 variază între 0 % și 2 %. Valoarea A_5 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$A_5 = I_{reco}$$

unde:

I_{reco} reflectă măsurile în curs în materie prudențială. Valoarea I_{reco} este de 2 % în cazul în care CPC are cel puțin o măsură de remediere semnificativă în curs în urma constatărilor autorității competente al cărei termen de transpunere stabilit de autoritatea competentă în planul de remediere a fost depășit de CPC și de 0 % în caz contrar.

În sensul acestei formule, o măsură de remediere este considerată semnificativă atunci când CPC sau autoritatea competentă în cauză a alocat cea mai mare prioritate respectivei măsuri de remediere, fie pe baza matricei interne a pragului de semnificație a CPC, fie pe baza propriei clasificări a autorității competente.

7. Acționariatul, structura capitalului și profitabilitatea CPC-ului

Parametrul B_1 se referă la acționariatul și structura de capital a CPC-ului. Valoarea B_1 variază între 0 % și 4 %. Valoarea B_1 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$B_1 = I_{majority} + I_{support}$$

unde:

$I_{majority}$ reflectă natura întreprinderii-mamă a CPC. Valoarea $I_{majority}$ este de 2 % în cazul în care CPC are o întreprindere-mamă, alta decât grupurile de stat, fără rating sau cu un rating sub categoria de investiții și 0 % în caz contrar. Ratingul trebuie să fie cel mai slab rating al entității acordat de către o agenție de rating de credit autorizată;

$I_{support}$ reflectă sprijinul din partea întreprinderii-mamă a CPC. Valoarea $I_{support}$ este de 0 % în cazul în care CPC beneficiază de sprijin financiar semnificativ convenit prin contract din partea întreprinderii-mamă în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, inclusiv linii angajate sau contracte de asigurare și de 2 % în caz contrar.

8. Remunerația conducerii superioare

Parametrul B_2 se referă la măsura în care remunerația conducerii superioare poate fi afectată din punct de vedere contractual în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată. Valoarea B_2 variază între 0 % și 2 %. Valoarea B_2 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$B_2 = I_{\%amount} + I_{\%staff}$$

unde:

$I_{\%amount}$ reflectă ponderea remunerației variabile totale a conducerii superioare care face obiectul clauzelor de recuperare. Valoarea $I_{\%amount}$ este cuprinsă între 0 % și 1 % și se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{\%amount} = \max\left(0; 0,01 \times (1 - 2P_{amount})\right),$$

unde P_{amount} = procentul din remunerația variabilă anuală totală a conducerii superioare a CPC care face obiectul clauzelor de recuperare în situația neîndeplinirii obligațiilor de plată/sau într-o situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată. Valoarea I_{amount} este de 1 %, atunci când P_{amount} este de 0 %;

I_{staff} reflectă procentul personalului din conducerea superioară care face obiectul clauzelor de recuperare în caz de pierderi în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată. Valoarea I_{staff} este cuprinsă între 0 % și 1 % și se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$I_{staff} = \max\left(0; 0,01 \times \left(1 - P_{staff}\right)\right),$$

unde P_{staff} = procentul personalului din conducerea superioară a CPC, exprimat ca % din media anuală a ENI la nivelul conducerii superioare, care face obiectul clauzei de recuperare a remunerației variabile.

9. Implicarea membrilor compensatori și a clienților în guvernarea riscurilor CPC

Parametrul B_3 se referă la implicarea membrilor compensatori și a clienților în guvernarea riscurilor CPC. Valoarea B_3 variază între 0 % și 2 %. Valoarea B_3 se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$B_3 = I_{investment} + I_{incentives}$$

unde:

$I_{investment}$ reflectă implicarea membrilor compensatori și a clienților în procesul decizional în materie de investiții. Valoarea $I_{investment}$ este de 0 % în cazul în care membrii compensatori sunt implicați în decizia de a investi și suportă o parte din pierderile potențiale și de 1 % în caz contrar. În scopul stabilirii valorii indicatorului $I_{investment}$, CPC consideră că membrii compensatori sunt implicați în decizia de a investi atunci când sunt consultați fie în procesul de aprobare a politicii de investiții a CPC-ului, fie în fiecare decizie distinctă de a investi;

$I_{incentives}$ reflectă stimulentele pentru membrii compensatori în procesul de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Valoarea $I_{incentives}$ este de 0 % în cazul în care există stimulente pentru ca membrii compensatori să participe la procesul de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată și de 1 % în caz contrar.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2023/841 A COMISIEI

din 19 aprilie 2023

de numire a reprezentanților Comisiei în Consiliul de administrație și în Comitetul bugetar al Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 154 alineatul (1) și articolul 171 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Consiliul de administrație și Comitetul bugetar sunt alcătuite fiecare din câte un reprezentant al fiecărui stat membru, doi reprezentanți ai Comisiei și un reprezentant al Parlamentului European, precum și din supleanții acestora.
- (2) Prin Decizia C(2016) 3228, Comisia și-a numit reprezentanții și supleanții acestora în Consiliul de administrație și în Comitetul bugetar al Oficiului.
- (3) Comisia a decis să transfere responsabilitatea pentru un supleant de la Unitatea „Reglementări financiare 2 și gestionarea programelor” către Unitatea „Politici interne”, responsabilă cu agențiile descentralizate, din cadrul Direcției Generale Buget.
- (4) Prezenta decizie înlocuiește Decizia C(2016) 3228 final, care este, prin urmare, abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Reprezentanții Comisiei în Consiliul de administrație și în Comitetul bugetar al Oficiului sunt următoarele persoane:
 - (a) directorul general adjunct al DG Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri responsabil cu proprietatea intelectuală și aplicarea acesteia, inclusiv combaterea contrafacerii;
 - (b) directorul DG Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri responsabil cu proprietatea intelectuală și aplicarea acesteia, inclusiv combaterea contrafacerii.
- (2) Supleanții sunt următoarele persoane:
 - (a) șeful de unitate din cadrul DG Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri responsabil cu proprietatea intelectuală și aplicarea acesteia, inclusiv combaterea contrafacerii;
 - (b) șeful de unitate responsabil cu agențiile descentralizate din cadrul DG Buget.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică persoanelor care ocupă, inclusiv în mod temporar, pozițiile menționate la articolul 1 la data adoptării prezentei decizii sau oricărui succesor al acestor persoane în pozițiile respective.

⁽¹⁾ JO L 154, 16.6.2017, p. 1.

Articolul 3

Directorul general al DG Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri comunică numele persoanelor menționate la articolul 1 președintelui Consiliului de administrație, președintelui Comitetului bugetar și directorului executiv al Oficiului.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Decizia C(2016) 3228 final se abrogă.

Adoptată la Bruxelles, 19 aprilie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO